Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2216 | 4 PAGINI — 20 BANI | Duminică 17 iunie 1956

Un mare eveniment cultural în viața țării noastre

După pregătiri a căror amploare a cuprins întreaga noastră lume literară— de la maeștrii de vază ai scrisului romînesc pînă la tinerii care abia acum fac primii pași în creația literară, de la secțiile de creație ale Uniunii Scriitorilor pînă la cele mai puțin cunoscute cercuri literare presărate pe întinsul țării, de la publicațiile și revistele de specialitate pînă la paginile culturale ale ziarelor regionale și raionale — mîine se va deschide un important eveniment cultural în istoria țării noastre, Congresul scriitorilor din R.P.R.

Așa cum s-a remarcat pe drept cuvînt, organizarea acestui Congres nu ne apare ca o formalitate festivă, răspunzînd unor cerințe convenționale. Ea izvorăște din necesitatea obiectivă de a sintetiza — la capătul unei importante etape în dezvoltarea noii literaturi romînești — experiența dobîndită în creație de frontul larg al scriitorilor noștri din toate generațiile, care călăuziți de partid, pășesc pe făgașul fertil al realismului socialist.

Bilanțul pe care-l face literatura noastră la acest Congres este dintre cele mai bogate și mai edificatoare. Drumul ascendent, nu lipsit de contradicții și cîtuși de puțin lin, parcurs în ultimii 10 ani de literatura noastră, însumează o multitudine de evoluții creatoare marcînd, fiecare în parte, profilul distinct al unuia sau al altuia din scriitori, conform cu gusturile și înclinațiile sale specifice.

În acești ani, înțeleapta politică culturală a partidului, condițiile nemaiîntîlnite în trecut asigurate creatorilor de către puterea populară, au dat un excepțional avînt artei și literaturii noastre. Educînd și călind intelectualitatea progresistă în spiritul ideilor marxist-leniniste, în lupta pentru înlăturarea pas cu pas a curentelor străine, a influențelor ideologiei burgheze, partidul a spulberat prin fapte pretinsa teorie despre „criza culturii", pusă în circulație la începutul acestei perioade de către reprezentanții ideologici ai vechilor clase, răsturnate de la putere prin voința maselor populare. De fapt, s-a adîncit criza „culturii" putrede, descompuse a claselor exploatatoare, care promovau misticismul, obscurantismul, ura față de om, și individualismul feroce burghez. Paralel cu aceasta însă — împingînd spre pieire toate „ismele" decadente în încleștarea unei ascuțite bătălii ideologice — a înflorit pe zi ce trece mai deplin cultura nouă, legată organic de popor, o literatură profund umanistă și democratică, al cărei progres continuu în acești ani îl va consemna și îl va analiza Congresul scriitorilor.

In perioada asupra căreia își apleacă privirile întîiul Congres al scriitorilor din R.P.R., scriitori vîrstnici de seamă ai țării noastre ca Mihail Sadoveanu, Camil Petrescu, Tudor Arghezi, Geo Bogza, Zaharia Stancu, A. Toma, Cezar Petrescu, George Călinescu și atîția alții știuți și înainte vreme, au cunoscut o nouă și superioară înflorire a artei lor literare. Alături de aceștia, talentul și forța artistică ale majorității scriitorilor din generația mijlocie au atins momentul unei fertile maturizări; s-au afirmat și se afirmă mereu noi tineri scriitori plini de prospețime, îndrăzneți, cu glas distinct, talente descoperite și educate de partid din cele mai largi pături ale poporului; a crescut și sporește an de an aportul substanțial dat mersului înainte al literaturii noastre de către scriitorii aparținînd minorităților naționale care scriu în limba maternă— maghiară, germană, sîrbă, idiș. Realitatea vie a literaturii noastre stă la baza aprecierii făcute în Raportul C.C. al P.M.R. la Congresul al II-lea al partidului: „Tot ce are mai talentat literatura și arta romînească participă astăzi la opera de dezvoltare a culturii puse în slujba poporului". Și însuși Congresul scriitorilor va însemna o strălucită confirmare a acestui adevăr.

In Congres nu va fi vorba de o „clasificare" arbitrară a scriitorilor și operelor, prilej de mărunte și penibile „fricțiuni" literare. Congresul va da desigur loc unei dezbateri deschise, sincere, principiale, plecînd de la platforma comună a ideologiei marxist-leninste, cu scopul găsirii — în lumina experiențelor creatoare ale fiecăruia — căile cele mai propice îndeplinirii de aci înainte în măsură crescîndă a sarcinilor de mare răspundere, pe care poporul, partidul le încredințează oamenilor literaturii. Și nu încape îndoială că dispunem azi de numeroase opere valoroase în proză, poezie, dramaturgie și critică, opere care constituie o experiență de mare preț cîștigată de întregul nostru front literar.

Noua noastră literatură cuprinde largi coordonate: de la opere monumentale închinate unor pagini din trecutul poporului nostru, cum ar fi: „Nicoară Potcoavă" de Mihail Sadoveanu, „Un om între oameni" de Camil Petrescu, „Desculț" de Zaharia Stancu, „1907" de Tudor Arghezi, „Bălcescu" de Eugen Jebeleanu, „Negura" de Eusebiu Camilar, „Moromeții" de Marin Preda pînă la acele cărți care surprind epopeea victorioasă a construcției vieții noi, socialiste, în țara noastră, ca de exemplu: „Mitrea Cocor" de Mihail Sadoveanu, „Lazăr de la Rusca" și „Minerii din Maramureș" de Dan Deșliu, „La cea mai înaltă tensiune" de Nagy István, „Drum fără pulbere", „Pasărea furtunii", „Cronică de la cîmpie" de Petru Dumitriu, „Bărăgan" de V. Em. Galan, „Vîntul nu se stîrnește din senin" de Asztalos István, „Desfășurarea" de Marin Preda, „Lența" de Francisc Munteanu, „Brazdă peste haturi" de Horvath István, „Străinul" de Titus Popovici; de la lirica semeață, străbătută de accentele viguroase proprii demnității omului liber, a lui Mihai Beniuc pînă la poemele de o mare forță expresivă, dar și de o tulburătoare gingășie feminină ale Mariei Banuș; de la creațiile atît de diferite ca factură și timbru poetic ale lui Eugen Jebeleanu, Cicerone Theodorescu, Marcel Breslașu, Demostene Botez, Miron Radu Paraschivescu, Veronica Porumbacu, Nina Cassian, Dan Deșliu, Mihu Dragomir, Eugen Frunză, Victor Tulbure, A. E. Bakonski și ale tinerilor Al. Andrițoiu, Ștefan Iureș, Ion Brad, Nicolae Labiș, Aurel Rău, Doina Sălăjan, pînă la piesele de teatru — din care unele au fost recent înfățișate în Decada dramaturgiei originale — ale lui Camil Petrescu, Mircea Ștefănescu, Aurel Baranga, Mihail Davidoglu, Lucia Demetrius, Horia Lovinescu, Ana Novak și de aici la promițătoarele începuturi pe tărîmul literaturii pentru copii și tineret.

Ce altceva decît un semn al prețuirii în proporții de masă dată de milioanele de cititori celor mai reprezentative creații literare trebuie socotit tirajul înzecit față de trecut al oricăror cărți aparținînd scriitorilor noștri! Și oare s-a bucurat vreodată în trecut de prestigiu peste hotare literatura romînă, în felul și măsura în care se bucură astăzi, cînd scriitori romîni au fost traduși și sînt citiți și apreciați din Uniunea Sovietică pînă în Franța, din Europa pînă în Asia sau America de sud?

Masele largi de iubitori ai literaturii, publicul nou — format din muncitori, țărani muncitori, tehnicieni, ostași, elevi, studenți, intelectuali — ridică pe bună dreptate noi pretenții înaintea scriitorilor cărora le acordă încrederea că pot răspunde cu talent și înaltă măiestrie cerințelor multilaterale pe care le generează pasiunea pentru cultură, setea de a vedea oglindite în literatură viața și trăsăturile morale ale contemporanilor, de a învăța din comportarea lor, dorința de a-și însuși exemplul moral înaintat și de a-și dezvolta mereu gustul artistic.

Iată de ce Congresul, trecînd în revistă succesele obținute, dezbătînd problemele teoretice și practice ale creației în lumina experienței literaților noștri și a tezelor fundamentale ale realismului socialist, este chemat să aprofundeze neajunsurile care mai frînează încă creația noastră literară, găsind totodată căile de a le depăși. In spirit partinic, curajos, de pe poziții principiale, colegiale, combătînd tendințele de tămîiere reciprocă și orice manifestări ale spiritului de grup, Congresul va oglindi frămîntarea creatoare a majorității scriitorilor dornici să creeze o artă profundă, autentică, răscolitoare, care să găsească ecou în inimile oamenilor, capabilă să-i educe în spiritul idealelor atotbiruitoare ale comunismului. In acest scop este însă necesar ca literații să învingă asemenea lipsuri serioase ca sărăcirea vieții sufletești a eroilor — simplismul, platitudinea, schematismul — evidente cu deosebire tocmai în cărți închinate actualității — ca și tendințele unilaterale de prezentare cu precădere a fenomenelor negative ale vieții. Desigur că se cere în această privință o mai strînsă și sistematică cunoaștere de către scriitori a realităților construcției socialiste. Redarea veridică, expresivă a vieții în literatura realismului socialist, dezvăluirea proceselor dialectic obiectiv al dezvoltării realității sînt cu neputință în afara concepției despre lume a clasei muncitoare; în afara angajării depline a scriitorului în lupta pentru triumful socialismului.

Mersul înainte al literaturii noastre se desfășoară în condițiile concrete ale luptei împotriva influențelor dăunătoare ale ideologiei burgheze. In recentele dezbateri și în documentele de partid publicate în „Scînteia" — „Pentru un înalt nivel al muncii ideologice" și „Impotriva abaterilor de la spiritul de partid" — a apărut clar că încercările calomnioase ale unor elemente de la periferia literaturii de a nega succesele dobîndite de literatura noastră în perioada 1949—1953, de a slăbi rolul conducător al partidului sînt legate de manifestările de liberalism față de influențele ideologiei burgheze. Trăgînd învățămintele necesare din aceste materiale apărute în presa de partid, trebuie să continuăm cu energie sporită lupta împotriva influențelor ideologice străine și a manifestărilor de liberalism față de ele, pătrunși de adevărul precizat la Congresul al II-lea al P.M.R. că nu poate fi vorba de „pauză" în lupta ideologică. Totodată, partidul atrage atenția asupra prejudiciilor aduse acestei lupte de manifestările de dogmatism, îngustime, sociologism vulgar, de neglijarea într-o măsură mai mare sau mai mică a specificului artei, de insuficienta atenție acordată uneori măiestriei artistice, dînd ca o sarcină esențială pentru dezvoltarea literaturii noastre, lichidarea concepțiilor dogmatice.

Toate aceste probleme actuale vor sta neîndoielnic în centrul lucrărilor Congresului scriitorilor; de la dezbaterea lor în focul luptei de opinii deschise, pătrunse de principialitate comunistă, scriitorii vor porni mai înarmați în nobila lor misiune educativă. Sorbind învățăminte de preț din tezaurul literaturii clasice universale și romîne, urmînd exemplul literaturii sovietice, cercetînd cu interes creațiile tuturor scriitorilor lumii fideli adevărului vieții și care militează cu talent pentru pacea și fericirea popoarelor, scriitorii din R.P.R. sînt însuflețiți de dorința de a ridica arta lor pe trepte mai înalte.

Tineretul patriei noastre cunoaște, urmărește și admiră creația scriitorilor noștri. Astăzi, cînd sub conducerea partidului, tineretul muncitor își intensifică eforturile — în fabrici, pe șantiere, pe ogoare, în școli și facultăți — pentru a da un aport crescînd la opera de construire a socialismului, el dorește ca literații să dedice mai multe și mai bune lucrări vieții, muncii și aspirațiilor tinerei generații, vrea ca în scrierile lor să apară figuri expresive și pilduitoare de tineri.

Tinerii iubitori ai literaturii din R.P.R. urează deplin succes lucrărilor Congresului maeștrilor cuvîntului, cu convingerea că dezbaterile creatoare ce vor avea loc aci vor ajuta la făurirea unor noi opere de preț, capabile să lase urme adînci în conștiința poporului, oglindind expresiv imaginea unică și măreață a epocii noastre în tot ce are ea reprezentativ.

„Scînteia tineretului"

Adunarea generală a organizației U.T.M. de la Uniunea Scriitorilor

Recent, a avut loc o adunare generală a organizației U.T.M. de la Uniunea Scriitorilor. Adunarea și-a propus să analizeze munca ideologică în rîndurile tinerilor scriitori în lumina ultimelor documente de partid privind viața ideologică și literară.

In referatul prezentat s-a luat atitudine hotărîtă împotriva manifestărilor ideologiei burgheze, manifestări care au culminat — după cum se știe — cu ieșirea antipartinică a lui Al. Jar la adunarea activului de partid al raionului P.M.R. „I. V. Stalin". Referatul a analizat pe larg unele aspecte principale ale muncii ideologice în rîndurile tinerilor scriitori și a îndemnat la întărirea spiritului de partid, a vigilenței ideologice la dezvoltarea luptei de opinii, la creșterea principialității în lupta împotriva manifestărilor liberaliste. Referatul a chemat utemiștii de la Uniunea Scriitorilor la continua îmbunătățire a vieții de organizație, la creșterea simțului lor de răspundere față de sarcinile trasate de partid. La discuții au participat numeroși tineri scriitori: Ștefan Iureș, Al. Oprea, Eugen Atanasiu, Atanasie Toma, H. Zalis, Nicolae Labiș, Horia Aramă, Ion Hobana, Valeriu Răpeanu, Ion Brad, Haralamb Zincă. In numele Biroului organizației de partid al Uniunii Scriitorilor, Mihail Novicov a transmis hotărîrea acestuia de a ajuta mai profund și mai substanțial organizația de U.T.M.

Discuțiile au arătat poziția hotărîtă a tinerilor scriitori împotriva oricăror încercări ale ideologiei burgheze de a se infiltra în rîndurile lor, dorința fermă a tinerilor scriitori de a îndeplini sarcinile trasate de partid în literatură, atașamentul lor deplin la principiile spiritului de partid.

Vizita președintelui R. P. F. Iugoslavia Iosip Broz-Tito în R.P.R.

La invitația Prezidiului Marii Adunări Naționale și a Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Romîne, președintele Republicii Populare Federative Iugoslavia Iosip Broz-Tito va face o vizită oficială de 3 zile în Republica Populară Romînă la sfîrșitul acestei luni.

Impreună cu Președintele Republicii vor vizita Romînia Edward Kardelj, vicepreședinte al Vecei Executive Federale, Kocea Popovici, secretar de stat pentru Afacerile Externe, Mialko Todorovici, membru în Vecea Executivă Federală și Jakov Blajevici, președintele Vecei Executive a Republicii Populare Croația.

(Agerpres)

COMUNICAT COMUN

cu privire la vizita în Republica Populară Romînă a delegației guvernamentale a R. P. D. Coreene

La invitația Guvernului Republicii Populare Romîne, între 13 și 17 iunie 1956 o delegație guvernamentală a Republicii Populare Democrate Coreene condusă de tovarășul Kim Ir Sen, Președinte al C.C. al Partidului Muncii din Coreea și Președinte al Cabinetului de Miniștri al Republicii Populare Democrate Coreene, a făcut o vizită de prietenie în Republica Populară Romînă.

Delegația guvernamentală a Republicii Populare Democrate Coreene a vizitat întreprinderi industriale și instituții culturale din București, Ploești, Orașul Stalin și Tîrgoviște.

Pretutindeni populația a ieșit în întîmpinare și a salutat cu bucurie și caldă simpatie delegația guvernamentală a Republicii Populare Democrate Coreene.

In timpul vizitei în Republica Populară Romînă tovarășii Kim Ir Sen, Pak Den Ai, Nam Ir și ceilalți membri ai delegației guvernamentale a Republicii Populare Democrate Coreene și tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, Gr. Preoteasa și alți conducători ai Partidului Muncitoresc Romîn și membri ai Guvernului Republicii Populare Romîne, au avut un schimb de păreri cu privire la relațiile dintre cele două țări și asupra situației internaționale.

Discuțiile au decurs într-o atmosferă caldă și prietenească.

Reprezentanții celor două guverne au subliniat faptul că relațiile dintre Republica Populară Romînă și Republica Populară Democrată Coreeană se desfășoară pe baza înțelegerii depline, a respectului reciproc, a colaborării frățești și că ele corespund întrutotul intereselor celor două popoare, de construire a socialismului și de întărire a cauzei păcii în lume.

Reprezentanții celor două guverne s-au exprimat pentru dezvoltarea și pe mai departe a colaborării politice, economice și culturale între Republica Populară Romînă și Republica Populară Democrată Coreeană. In vederea întăririi acestei colaborări s-a hotărît ca între cele două părți să înceapă tratative pentru încheierea unui acord comercial de lungă durată, precum și a unui acord de colaborare tehnico-științifică.

Republica Populară Romînă va livra Republicii Populare Democrate Coreene utilaj, instalațiuni și alte produse în sprijinul refacerii sale economice.

Delegația guvernamentală a Republicii Populare Democrate Coreene a exprimat adînci mulțumiri pentru ajutorul pe care poporul romîn împreună cu popoarele celorlalte țări frățești îi acordă și-i va acorda și în viitor poporului coreean în opera de refacere postbelică și de construcție economică.

Reprezentanții celor două guverne au constatat cu satisfacție că în ultima vreme s-a produs o îmbunătățire în situația internațională. Ei și-au exprimat convingerea fermă că rezolvarea problemelor litigioase prin metoda tratativelor și prin contacte directe între oamenii de stat, constituie calea pentru micșorarea continuă a încordării internaționale, pentru interzicerea armelor de exterminare în masă, pentru dezarmare, întărirea încrederii reciproce între state, înfăptuirea securității colective în Europa și Asia.

Republica Populară Romînă și Republica Populară Democrată Coreeană sînt pentru dezvoltarea relațiilor comerciale pe bază de avantaje reciproce, pentru dezvoltarea relațiilor culturale, pentru coexistență pașnică cu toate țările indiferent de regimul lor social.

Reprezentanții celor două guverne și-au exprimat convingerea că realizarea unificării pașnice a Coreei pe baze democratice va constitui un aport de mare însemnătate pentru micșorarea încordării internaționale și întărirea păcii în Extremul Orient.

Cele două guverne își exprimă satisfacția că vizita delegației guvernamentale a Republicii Populare Democrate Coreene în Republica Populară Romînă și rezultatul schimbului de păreri care a avut loc cu acest prilej constituie o contribuție de seamă la întărirea prieteniei între popoarele romîn și coreean, la întărirea păcii și colaborării internaționale.

LOCUITORII BUCUREȘTIULUI AU SALUTAT PE OASPEȚII COREENI

Oamenii muncii din Capitală au salutat cu căldură pe oaspeții Coreeni. In fotografie: Un aspect de la meetingul din piața Victoriei. Foto: DUMITRU F. DUMITRU

Sîmbătă după-amiază a avut loc în piața Victoriei un mare miting al oamenilor muncii din Capitală în cinstea delegației guvernamentale a R.P.D. Coreene care ne vizitează țara.

In marea piață, străjuită de drapelele de stat ale R.P.R. și R.P.D. Coreene, s-au adunat peste 100.000 de oameni ai muncii din întreprinderile și instituțiile Capitalei. Mulți dintre ei purtau pancarte pe care erau scrise, în limbile romînă și coreeană, cuvinte de salut adresate oaspeților dragi ai poporului nostru, conducători ai eroicului și harnicului popor coreean.

Pe frontispiciul Palatului Consiliului de Miniștri și pe fundalul roșu al tribunei ridicată în piața Victoriei erau scrise în limbile romînă și coreeană cuvintele „Trăiască prietenia frățească dintre poporul romîn și poporul coreean".

Ora 18. In tribună își fac apariția membrii delegației guvernamentale a R.P.D. Coreene, tovarășii: Kim Ir Sen, președinte al C.C. al Partidului Muncii din Coreea și președinte al Cabinetului de Miniștri al R.P.D. Coreene, Pak Den Ai, vicepreședinte al C.C. al Partidului Muncii din Coreea, Nam Ir, ministrul Afacerilor Externe al R.P.D. Coreene, Li Zon Ok, președintele Comisiei de Stat a Planificării, Ko Zun Theak, vicepreședintele C.C. al Partidului Democrat, Kim Ben Ze, vicepreședintele C.C. al Partidului „Cian U Den", general colonel Țoi Hen, locțiitor al ministrului Apărării Naționale, Den Em, ambasadorul R.P.D. Coreene la București, To Gîn Son, rectorul Institutului politehnic „Kim Ceac", Han Ghi Cian, șef de secție la uzina metalurgică „Kim Ceac", Erou al Muncii, Den Sen Bok, președintele colectivului de conducere al cooperativei agricole „Angiu", Erou al Muncii.

De asemenea, în tribună iau loc tovarășii: Gh. Apostol, general de armată E. Bodnăraș, P. Borilă, N. Ceaușescu, I. Chișinevschi, Chivu Stoica, Miron Constantinescu, Al. Drăghici, Gh. Gheorghiu-Dej, Al. Moghioroș — membri ai Biroului Politic al C.C. al P.M.R., D. Coliu, general colonel L. Sălăjan, L. Răutu — membri supleanți ai Biroului Politic al C.C. al P.M.R., I. Cozma și J. Fazekaș, secretari ai C.C. al P.M.R., M. Mujic, vicepreședinte al Prezidiului Marii Adunări Naționale, Al. Bîrlădeanu, S. Bughici și Gh. Hossu, vicepreședinții Consiliului de Miniștri, Gr. Preoteasa, ministrul Afacerilor Externe, A. Bunaciu, secretarul Prezidiului Marii Adunări Naționale.

La miting au participat miniștri, membri ai C.C. al P.M.R., conducători ai organizațiilor obștești.

Au fost de față membrii Ambasadei R.P.D. Coreene la București și alți membri ai corpului diplomatic.

In primele rînduri ale participanților la miting, în fața tribunei, se afla un grup de tineri coreeni care studiază în instituțiile de învățămînt din țara noastră.

Mitingul a fost deschis de ing. Anton Vlădoiu, președintele Comitetului Executiv al Sfatului Popular al Capitalei.

Ia cuvîntul tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, prim secretar al C.C. al P.M.R., membru în Prezidiul Marii Adunări Naționale a R.P.R.

Cuvîntarea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej a fost salutată în repetate rînduri de către participanții la miting care au ovaționat îndelung în cinstea prieteniei frățești dintre popoarele romîn și coreean.

A luat apoi cuvîntul tovarășul Kim Ir Sen, președinte al C.C. al Partidului Muncii din Coreea și președinte al Cabinetului de Miniștri al R.P.D. Coreene.

Timp de cîteva minute în șir întreaga piață răsună de ovații care exprimă dragostea poporului nostru față de eroicul popor al Coreei, față de conducătorii săi.

Cuvîntarea tovarășului Kim Ir Sen a fost întreruptă în nenumărate rînduri de aplauzele și aclamațiile oamenilor muncii. La sfîrșit, conducătorii poporului romîn și poporului coreean își strîng călduros mîna, în uralele entuziaste ale participanților la miting.

Mitingul din piața Victoriei a subliniat încă odată puternicul sentiment de solidaritate care leagă poporul nostru de poporul frate coreean — unite în lupta pentru pace, democrație și socialism.

(Agerpres)

Cuvîntarea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej

Dragi tovarăși, oameni ai muncii din Republica Populară Romînă!

Dragi oaspeți din Republica Populară Democrată Coreeană!

Poporul nostru a primit cu mare bucurie în țara noastră delegația guvernamentală a Republicii Populare Democrate Coreene în frunte cu președintele Comitetului Central al Partidului Muncii din Coreea, președintele Cabinetului de Miniștri al Republicii Populare Democrate Coreene, tovarășul Kim Ir Sen, delegație ce a venit în țara noastră la invitația guvernului Republicii Populare Romîne.

Poporul romîn cunoaște atît lupta curajoasă plină de sacrificii a poporului coreean pentru eliberarea sa în timpul celui de-al doilea război mondial, cît și lupta eroică dusă mai tîrziu de poporul coreean sub conducerea Partidului Muncii pentru apărarea independenței, suveranității și a cuceririlor sale revoluționare.

Patriotismul și abnegația de care a dat dovadă în această luptă grea poporul coreean, i-a cîștigat simpatia, respectul și dragostea poporului nostru ca și a tuturor popoarelor iubitoare de pace.

Poporul coreean se mîndrește pe drept de succesele de seamă obținute în opera de refacere a economiei distruse de război, de ridicare din ruine a orașelor și satelor Coreei. In anii din urmă industria Republicii Populare Democrate Coreene s-a dezvoltat depășind simțitor nivelul dinainte de război. Poporul coreean muncește pentru ridicarea agriculturii, pentru îmbunătățirea nivelului de trai al oamenilor muncii; se dezvoltă și se întărește sectorul socialist al economiei coreene.

Partidul și guvernul Republicii Populare Democrate Coreene au trasat un larg plan de dezvoltare economică și culturală a țării. Ne exprimăm convingerea că talentatul și harnicul popor coreean va realiza cu succes acest program.

Sub conducerea Partidului Muncii, sub steagul marxism-leninismului, poporul coreean consolidează orînduirea democrat-populară, chezășia succesului în opera de înflorire economică și culturală a țării.

Politica guvernului Republicii Populare Democrate Coreene îndreptată spre unificarea pașnică pe baze democratice a Coreei, în conformitate cu voința poporului coreean, se bucură de deplină înțelegere și sprijin frățesc din partea poporului romîn. Realizarea acestui obiectiv are o mare însemnătate nu numai pentru poporul coreean, dar și pentru consolidarea păcii în Asia și în întreaga lume.

In ciuda distanței mari care desparte țările noastre, poporul nostru este legat de poporul coreean prin strînse legături de prietenie. Cele două țări ale noastre fac parte din marea familie a țărilor socialiste între care s-au statornicit relații de strînsă prietenie, de într-ajutorare frățească, de respectare a egalității în drepturi, suveranității și a intereselor naționale a fiecăreia dintre țări.

Partidul Muncitoresc Romîn, guvernul Republicii Populare Romîne, poporul nostru sînt hotărîți să dezvolte și să întărească și pe viitor prietenia între țările noastre, să lărgească legăturile politice, economice, tehnico-științifice, culturale între Republica Populară Romînă și Republica Populară Democrată Coreeană. Acestui scop i-au servit tratativele ce au avut loc între delegația Republicii Populare Democrate Coreene și reprezentanții guvernului Republicii Populare Romîne, tratative ce au decurs în atmosferă de caldă prietenie și de acord deplin.

Prietenia celor două popoare frățești slujește construirii socialismului, cauzei păcii și coexistenței pașnice între toate țările.

Vă urăm, dragi oaspeți, succes deplin în opera de reconstrucție, de dezvoltare economică și culturală, și de unificare pașnică a patriei voastre.

Trăiască prietenia frățească între poporul romîn și poporul coreean!

Trăiască eroicul poporul coreean în frunte cu conducătorul său, Partidul Muncii din Coreea!

Trăiască pacea și prietenia între popoare!

Cuvîntarea tovarășului Kim Ir Sen

Stimate tovarășe Gheorghe Gheorghiu-Dej!

Stimate tovarășe Chivu Stoica!
Dragi tovarăși și prieteni!

Doresc, înainte de toate, ca în numele delegației guvernamentale a Republicii Populare Democrate Coreene să vă exprim dv. și întregului popor romîn adîncă recunoștință pentru primirea atît de călduroasă pe care ne-ați făcut-o.

Delegația noastră este nemărginit de bucuroasă, că la invitația Guvernului Republicii Populare Romîne a putut să viziteze țara dv. și să ia contact direct cu poporul frate romîn.

La plecarea noastră din Coreea poporul nostru ne-a însărcinat să transmitem un salut fierbinte și adînca sa recunoștință poporului romîn, care atît în anii grei ai războiului, cît și în perioada de după război ne-a acordat și ne acordă un ajutor dezinteresat.

Delegația noastră guvernamentală a sosit în țara dv. mînată de dorința de a vă transmite direct vouă, frați romîni, un salut fierbinte din partea poporului coreean și de a întări și mai mult legăturile de prietenie și colaborare dintre popoarele noastre.

(Continuare în pag. 3-a)

Salut primului Congres al Scriitorilor din R. P. R.

VERSURI IUBITE

Tudor Arghezi

DUDUIA

E-o domnişoară-naltă, subţire şi trecută,
Şi nu e nici femeie de tot şi nici bărbat.
Cu noaptea-n cap se duce la plug şi semănat,
La seceră, la coasă, călare şi ciufută.

Au vrut să o mărite. Duduia nu se lasă,
Şi ofiţerii sprinteni, şi grangurii peţiţi,
Cerînd-o de nevastă, plecau dezamăgiţi
Că nu-i niciunul vrednic de mîna ei osoasă.

Era rostirea vie, în carne, simţ şi minte,
A unei fiinţe, de-al treilea tipar.
In loc de fraga gurii-i crestat un buzunar,
Şi-n loc de trup se-ngustă un sac de oseminte.

Femeie nefemeie, la bine şi la rău,
Turtită ca o tavă şi-un sul de rogojină,
Sătulă de-ntuneric, scîrbită-i de lumină,
Făptura ne-mplinită şi fată fătălău.

Citind, închisă-n casă, cărţi groase, pe alese,
Văzu deşteptăciunea, ajunsă de prisos,
Că nu dă mîngîiere şi nu-i e de folos,
Şi-a-mbătrînit pe slove şi pagini ne-nţelese.

De ani de zile-ncoace, mînia se răzbună.
Şi-a împletit gîrbaciul şi l-a-nnodat cu plumb
Şi alungînd ţăranii prin grîu şi prin porumb
Harapnicul se-abate pe spete şi răsună.

Spinările zdrelite-s şi deştele zdrobite
De cnutul domnişoarei cu cizme şi nădragi,
Că a sluţit călare o sută de iobagi
Şi sumedenii, prinse-n zăvoiul ei, de vite.

Duduie, carabina îţi spinzură de şea
Şi te-nsoţeşte-n raita din zori căţeaua cîrnă.
Ea muşcă, asmuţită, apucă şi se-atîrnă.
Duduie, răfuiala a şi-nceput. Păzea!

(Din volumul „1907")

Veronica Porumbacu

CELOR DE AZI

Eu nu mă drămuiesc, mă dau cu totul,
şi-n focul luptei şi-al unui sărut.
Tovarăşii de-mi simt în luptă cotul,
ies înaintea vieţii fără scut.

Mă biciuiască vîntul drept în faţă
şi inima-mi izbeasc-o cea dintîi
durerile ce v-ar lovi în viaţă
şi grija ce v-ar sta la căpătîi!

Grăiesc azi pentru veacuri de tăcere.
Trăiesc pentru tot timpul netrăit.
Şi cînt şi-nvăţ cît inima mi-o cere
Şi viaţa o iubesc cum n-am iubit!

Ce-mi pasă dacă flacăra-mi înaltă,
se mistuie, mai repede-n avînt?
Eu, necrezînd în lumea cealaltă,
Vreau s-o zidesc pe-a noastră, pe pămînt.

Vă jur: cu jumătate de măsură,
nicicînd eu n-am să judec un vrăjmaş.
Ard deopotrivă-n dragoste şi ură —
ce-s două braţe-a-unui uriaş.

In drumul meu nu caut adăpostul,
cînd visu-n comunism aruncă punţi.
Legenda vie-a secolului nostru,
O scriem astăzi oamenii mărunţi.

Oriunde-aţi fi, eu tot vă simt alături,
pe stradă, sau pe-o insulă-n ocean.
Inviu Sahare şi topesc omături
cu-acelaşi sentiment contemporan.

Tovarăşii îmi simt în luptă cotul.
Sînt arc vibrînd la tot ce-i omenesc.
Eu nu mă drămuiesc, mă dau cu totul,
altminteri eu — altminteri, nu trăiesc!

(Din volumul „Generaţia mea")

Mihail Beniuc

FĂRĂ ŞOVĂIRE

Nu poţi fi fîntînă şi pustiu,
Nu poţi fi cadavru şi om viu,
Nu poţi fi vătrai şi bălegar,
Nu poţi fi pădure şi topor,
Nu poţi fi-mpărat şi proletar,
Nu poţi fi poet şi negustor.

Eşti lumină ori nu eşti nimic,
Eşti neghină, dacă nu eşti spic,
Eşti o zdreanţă, dacă nu eşti steag,
Eşti coşmar de nu eşti vis frumos,
Eşti o groapă, dacă nu eşti prag,
Dacă nu eşti faţă, eşti un dos.

Pentru-o frunză, una chiar de laur,
Vei plăti, dar nu plăteşti cu aur,
Ci plăteşti cu propriul tău sînge,
Ci plăteşti cu propria ta viaţă,
Biciuită de priviri nătînge,
Lapidată nu o dată-n piaţă.

Poţi fi adevărului tu robul, —
O minciună-n versu-ţi, ca microbul
Ciumei, poezia o ucide, —
Stîrvul ei ne umple tot sălaşul
De miasme şi năluciri livide,
Iar poetul, tu, eşti ucigaşul.

Poţi fi Moise, poţi să fii Spartac,
Dar lumină ca să dai în veac,
Fii din plin al veacului tău fiu,
Fii acela ce predă făclia
Altui veac s-o scapere mai viu
Şi să-nalţe mai sus omenia.

Este omenie fără muncă?
Idealul poate fi în pungă?
Om e cel ce ca buboiul coace
Vrînd război, ca să rămînă domn,
Vrînd mai bine decît sfînta pace
Peste lume-ntins al morţii somn?

Cîntă omul, dacă tu eşti om,
Fă vieţii slugă din atom,
Pune steagul muncii pe clădire,
Iar pe steag să scrii cu foc din soare:
„Pentru omul muncii — fericire!
Pace şi belşug pentru popoare!"

Iar de-aceasta ţi se pare frază,
Năzărire, mincinoasă rază,
Zvîrle lira-n lada cu gunoi,
Uită poezia şi guiţă,
Şi te du departe dintre noi,
Pierde-te-n a màscurilor viţă!

(Din volumul „Trăinicie")

Maria Banuş

DIN MARAMURES

Mi s-a-ntîmplat ceva ciudat,
Ceva ciudat şi minunat,
A cărui urmă nu s-a şters
Deşi a fost doar clipă-n mers.

Am să vă spun cum spui un vis
In care porţi s-ar fi deschis.

In Maramureş, într-un sat,
Pe drum de colb, pe drum umblat,
S-au strîns lîng-un ocol pustiu,
Copiii despre care scriu.

Păşeam spre ei şi nu-i vedeam
Amurgul printre plopi ghiceam,
Dar a sbucnit deodată-n cor
Cîntecul scump, răzvrătitor:

„Sculaţi popor de oropsiţi"...

Şi cît de straniu mi-a sunat
De gura pruncilor cîntat

Prunci de ţărani în zdrenţe hîde
Cîntau ceva ce-n sat se-aude,
Ceva neînţeles şi mare
Ca vîntul care chip nu are,
Dar suflă, suflă şi te chiamă...

Şi se făcea că porţi de-aramă,
Bătrîne, gem şi se despică,
Şi se făcea că se ridică
Bătrîna ceaţă dintre vremuri.

Aşa cum din adîncuri tremuri
Cînd ţipătul dintîi sbucneşte
Cînd nou născutu-ţi potoleşte
Năpraznic, setea grea de viaţă,
Aşa mi-era, cînd smuls din ceaţă,
Aprinsul cîntec s-a-nălţat.

Şi parcă-l auzeam cîntat,
In chipu-n care-l vor cînta
Acei ce azi presimt de-abia
Răscolitoru-i înţeles.

(Din volumul „Versuri alese")

Horvath Imre

ROSTEŞTE-L, SCRIE-L

Rosteşte, scrie-acest cuvînt
şi zi-l pe bulevarde;
vestească-l foşnitoare-n vînt
aprinsele stindarde;
scrie-l pe ziduri şi pe porţi,
pe stîncile din munte,
iar tu asemenea să-l porţi
cu fală-nscris pe frunte.
Lozinci, afişe în culori,
oraşul să-l îmbrace
şi-nsufleţeşte-ţi fraţi, suror'
la lupta pentru pace.
Eu asta fac! Şi pe asfalt
alături batem pasul;
şi parcă-n juru-ne-i mai cald.
Şi cînd ne-aude glasul,
chiar şi bolnavu-i mai vioi
şi-n geam şi-arată faţa.
Ce-i viu se-alătură de noi,
căci noi sîntem cu viaţa!
Manifestăm — şi drept răspuns
oraşu-ntreg tresare...
Ci laşul care s-a ascuns,
nepăsătorul care
nu simte-n pieptul lui arzînd
o flacără ce creşte,
acela ce s-a rupt de rînd
sau ni se-mpotriveşte,
cel ce visează la măcel —
să nu aibă scăpare.
Indreaptă nemilos spre el
a urii fulgerare.

Octombrie, 1950

traducere de Ioanichie Olteanu
(Din volumul „Versuri alese")

Cuvînt către tinerii scriitori

Demostene Botez
Laureat al Premiului de Stat

Mă bucur că pot să enunţ cîteva probleme care interesează tinerii scriitori. După ani, reprezint trei tineri scriitori. Ingăduiţi unuia din ei să ia cuvîntul acum.

Abordînd problema creşterii pot să spun că se observă aici un fenomen şi anume acela al rămînerii pe loc a unor tineri scriitori. Şcoala de literatură a dat cîteva sute de absolvenţi. Poporul a trimis din sînul său şi au fost selecţionaţi pe calea cercurilor literare şi apoi de către reviste, o serie de alţi scriitori tineri dintre care unii au rămas pe drum. Cînd am venit la „Tînărul Scriitor" am făcut un fel de catalog al Şcolii de literatură şi am căutat să vedem ce-i cu dînşii, ce s-a întîmplat cu ei. Cred că nici 10 la sută nu sînt în cîmpul literaturii.

De ce? Probabil că o primă cauză este că unii nu aveau talent, din nenorocire, şi atunci mai bine că au rămas la timp pe drum, decît să se fi obosit şi să rămînă la mijlocul drumului.

Dar cred că sînt încă şi alte cauze care au frînat şi au oprit pe loc creşterea unor poeţi cu evident talent. Una din aceste cauze este celebra cauză mult discutată a necunoaşterii vieţii.

Eu nu cred că neapărat cineva trebuie să se ducă şi neapărat să scrie despre o gospodărie agricolă colectivă, fiindcă nu toţi trebuie să scrie despre gospodării agricole colective. Fenomenul nou se prezintă peste tot în ţara noastră, nu numai în gospodării agricole colective.

Evident că trebuie să meargă acolo pentru a vedea cum stau lucrurile, căci acum este altceva decît de a scrie din auzite, aşa după cum una este cînd vrînd să vezi dacă apa e rece bagi termometrul, şi cu totul altceva este, cînd te arunci în ea... Această aruncare care dă senzaţia reală e „documentarea" cea bună şi aceasta trebuie să facă un scriitor care înţelege să atace un domeniu pe care nu-l cunoaşte suficient. Dar mă gîndesc de ce, în afară de măsuri artificiale în materia aceasta, tinerii scriitori nu se încadrează în organizaţiile de masă, în organizaţiile cetăţeneşti?

Veronica Porumbacu a dus o vie activitate cetăţenească şi l-a servit lucrul acesta. De ce această izolare de însăşi viaţa în care trăiesc la unii tineri scriitori?!

O altă cauză care frînează creşterea scriitorilor este lipsa de cultură. Un tovarăş spunea să nu-i obligăm să se cultive, pentru că aceasta ar însemna o palmă. Este evident că pentru vorbitorul care a spus lucrul acesta, ar însemna o palmă, dar pentru cei mai mulţi, chestiunea aceasta trece pe deasupra capului lor; cu nimic nu-l atinge.

Mă duc foarte des la conferinţele care se ţin. Nu am găsit niciodată nici un tînăr scriitor păşind pragul unei săli de conferinţă în care se vorbeşte despre Romain Rolland, despre Bernard Shaw, despre Heine. Niciodată nu am prea văzut un tînăr scriitor care azi are posibilitatea materială, ducîndu-se la un concert simfonic. O dată, de două ori, nu vor înţelege mare lucru, dar această legătură cu muzica superioară va deschide orizonturi cu timpul, îi va modela. De ce nu o fac? Nu au timp să o facă? In timpul meu erau poeţi de la ţară care vindeau ziare, îşi întreţineau din cîştigul lor mama, casa, şi tot aveau timp să şi citească, şi au ajuns profesori universitari şi scriitori. Este aici un fel de rezistenţă la cultură, un fel de mîndrie de a fi incult...

Afirmaţia mea nu este gratuită, a spus-o şi Mihail Sadoveanu într-un interviu: cine nu este cult, nu poate ajunge scriitor. Va rămîne, aşa cum s-a spus în Uniunea Sovietică, scriitor la 60 de ani cu pantaloni scurţi. Numărul din „Gazeta Literară" în care Mihail Sadoveanu a publicat aceste lucruri nu se mai găseşte pe piaţă, dar ceea ce a scris el, ar trebui să rămînă întipărite în conştiinţa fiecărui tînăr scriitor. Este un sfat dat de un maestru al nostru, care s-a cultivat singur, care a ajuns să aibă o cultură superioară ce ţîşneşte din fiecare din operele sale.

Trec la o altă chestiune, poate că este de îndrumare, poate că este de creştere. Eu v-aş ruga să încercaţi a scrie nu cu gîndul la d-voastră şi la ce o să spună cutare prieten pe care l-aţi atins cu poezia pe care aţi scris-o, ci să fiţi permanent la fiecare vers, la fiecare rînd de proză, cu gîndul pentru cine scrieţi, şi cui vă adresaţi. Pentru cine, către cine, constituie un mesaj cuvîntul pe care îl aşterneţi pe hîrtie. Şi acest gînd, gîndul la poporul care vă creşte, va fi pentru d-voastră cel mai bun îndrumător.

O altă problemă pe care aş avea s-o discut este aceea în legătură cu felul cum tratăm noi omul simplu. Ne apropiem de el de departe, ca de un fel de străin care poate vorbeşte şi altă limbă şi cu un fel de teamă, cu un fel de sfială, ca şi cum te-ai apropia de cineva de la ecuator. Trebuie să te apropii de muncitor cu gîndul nu că este un om simplu, ci cu gîndul că este un om ca dumneata şi ca altul, că acest om are slăbiciuni care la unii înving, iar la alţii sînt înfrînte, dar că mai ales are frumuseţi incomparabile. Ceea ce îl defineşte pe el este ceea ce l-a dus pe dînsul înaintea noastră. De aceasta trebuie să te apropii, dacă poţi să atingi într-un muncitor şi substanţa lui sufletească, concepţiile lui personale, solidaritatea lui internaţională, tot ceea ce el a învăţat de la Lenin şi de la alţi profesori mari.

Nu avem voie să interpretăm greşit o asemenea problemă cum este aceea a măiestriei. Pe noi nu ne interesează măiestria pentru măiestrie. Dar atunci cînd ataci o temă actuală, nu ai făcut nimic, nu ţi-ai atins ţinta, dacă nu ai îmbrăcat acest fond într-o formă de măiestrie corespunzătoare. Eu ştiu că aceasta este tot aşa de greu ca şi cunoaşterea vieţii, eu ştiu că aceasta vine cu experienţa şi cu anii. Dar nu vine singură, vine prin muncă, prin voinţa de a ajunge la această măiestrie. Nu confundaţi însă măiestria artistică cu formalismul care este cu totul altceva.

Am să spun două cuvinte despre limbă. Nu este vorba aici de vînat fenomenul lingvistic în ceea ce se scrie, ci este de urmărit ceea ce se scrie pentru a vedea că limba de astăzi, aşa cum este folosită de unii scriitori tineri, este în declin faţă de limba scrisă de scriitorii noştri — ceea ce nu trebuie să se întîmple.

Foarte mulţi aduc înovaţii, pînă acolo încît să se scrie „urieşesc" în loc de uriaş. Spiritul limbii noastre îngăduie formarea cuvintelor dintr-un cuvînt existent, de pildă dintr-un substantiv, un adjectiv (din „vînt" „vîntos"). Dar ceea ce trebuie să aibă scriitorul este simţul limbii şi conştiinţa că face un cuvînt pe care îl pune în circulaţie şi cuvîntul trebuie să fie frumos, să aibă sonoritatea adecvată, armonia limbii romîneşti.

Aş vrea să spun cîteva cuvinte despre acţiunea criticii. Aş vrea să se termine — foarte mult aş vrea — cu acele exerciţii ale criticilor — şi mai vîrstnici şi mai tineri, aici nu există diferenţiere — de ironie făcute pe spinarea tinerilor scriitori. Ii vezi nişte oameni obişnuiţi, care nu se dau la tine, cînd stai de vorbă cu dînşii, însă cum au prins un tînăr scriitor scapără de ironii...

De ce? Ştie întîi că aceia nu poate să-i răspundă. Nu este elegant ca să-l ataci atunci cînd ştii că nu poate să-ţi răspundă. Este însă ceva mult mai grav: tinerii aceştia sînt la o vîrstă la care sensibilitatea este la extrem. Poate să-l doară pe unul într-aşa măsură încît să nu mai scrie. Dumneata ştii? Nu ştii! Ai pe conştiinţă că ai ucis poate un scriitor adevărat.

In încheiere aş vrea să arăt că nu avem dreptul să uităm că Congresul al 2-lea al partidului a dat anumite sarcini, că unele din aceste sarcini ne privesc pe toţi, pe bătrîni şi pe tineri, şi că şi noi sîntem înglobaţi, prin munca noastră, în cel de al doilea plan cincinal. Acest gînd să ne stăpînească păşind în sala în care se deschide primul Congres al Scriitorilor din R.P.R.

Indrumaţi necontenit de partid

Haralamb Zincă

Pregătindu-mă pentru lucrările Congresului Scriitorilor din R.P.R., am răsfoit colecţia unei publicaţii care apărea în anul 1947. Este vorba de „Revista Literară". Această publicaţie a avut o existenţă destul de scurtă, cum spune poporul, „din primăvară pînă-n toamnă". Aşa dar, răsfoind-o, am avut prilejul să retrăiesc atmosfera acelui an, să meditez asupra unor probleme şi să încerc să trag anumite concluzii, în primul rînd, pentru propria-mi activitate.

„Revista Literară" prezenta cititorului un profil foarte „fistichiu" (cred că acesta este cuvîntul cel mai potrivit). In paginile ei se întîlneau toate formele posibile ale poeziei decadente. Numai articolele de fond, precum şi unele lucrări de proză pledau pentru realism. Nu greşesc afirmînd că tocmai prin acest profil fistichiu revista amintea de acele publicaţii minore care au apărut şi apar cu duiumul în apusul Europei. Colaboratorii „Revistei Literare", de altfel, poeţi şi prozatori talentaţi, în goana după o falsă originalitate, dar, mai ales, sub influenţa culturii burgheze, ajungeau în braţele diferitelor „isme" ca „dadaism", „formalism", „suprarealism", „lettrism" etc.

După părerea mea, aceste „isme" despersonalizează, aduc creaţia la acelaşi numitor şi, în mod inevitabil, împing talentul pe o linie moartă. Iată, de pildă, cum scria talentatul poet N. Tăutu în anul 1947: **„A murit plopul. Hamalul norilor de la Nr. 26, / primea corespondenţa hulubilor betegi, / — atîtea continente îl tentau din atlas — şi toamna juca tabinet cu dumnezeu nopţi întregi."** (Plopul).

Intreaga poezie abundă în imagini formaliste, lipsite de logică şi, bineînţeles, hilare. Dacă astăzi putem distinge personalitatea artistică a Veronicăi Porumbacu de a lui N. Tăutu, nu acelaşi lucru era posibil în perioada „Revistei Literare". Spre exemplificare, citez o primă strofă dintr-o poezie semnată de V. Porumbacu: **„Vîntul goneşte ogarii gurilor lui de cumpene / Săi, pămîntule! / Haita gata să te întîmpine. / Din ce bîrlog blestemat şi-au scos blănile lupii? / Nu vezi! / Pămîntul îl sparg între dinţi / Ca bivolii cantalupii".** (Toană de vară).

In lumea literară dăinuia, în prima parte a anului 1947, o atmosferă viciată de ideologia burgheză aflată în plin proces de putrefacţie. Plămînii sensibili ai începătorului nu puteau rezista acestei atmosfere. Debutanţii, sub apăsarea acestor „isme", se maimuţăreau, mutilîndu-şi talentul. Cine ar recunoaşte în versurile acestui debutant: **„Sau mai rămîi. / Strigoiul meu, oglinda mea, surîzi"! / Aici am cîntat printre omizi / Cîntarea mea de moarte cea dintîi.** (Inscripţii) pe talentatul povestitor de astăzi Remus Luca? Ne putem întreba: de unde la creatorul atmosferei realizate din „Ana Nucului" acest strigăt disperat: „strigoiul meu, oglinda mea, surîzi!"? Maimuţăreala este evidentă. Nu trebuie însă să uităm că ceea ce numim astăzi „maimuţăreală", în trecut căpăta din partea burgheziei calificativul de „artă!". Ce s-ar fi întîmplat cu aceşti tovarăşi (de fapt, sînt mulţi la număr), dacă această perioadă s-ar fi prelungit? Cît de greu şi-ar fi regăsit apoi adevărata lor individualitate artistică!

Din fericire, soarta istoriei, cu multiplele ei manifestări este determinată de lupta grea, plină de eroism, a maselor largi populare. Către sfîrşitul anului 1947, poporul nostru muncitor, condus de partid, ieşea victorios dintr-un şir de bătălii politice. Se creau astfel condiţiile pentru preluarea deplină de către clasa muncitoare, a puterii de stat. Ca o consecinţă firească a acestor victorii, a crescut şi mai mult influenţa ideologică a partidului în rîndurile intelectualilor.

In toamna anului 1947 avea loc cel de al doilea Congres al U.S.A.S.Z.-ului de la tribuna căruia s-a deschis focul împotriva tuturor curentelor obscurantiste. In zilele acelea partidul îi chema pe scriitori să ţină pasul cu lupta poporului. „...Acum e o sfîntă datorie să fim în permanenţă legaţi de masele populare, să le însufleţim în lupta şi munca lor, pentrucă numai astfel vom îmbogăţi arta şi cultura noastră. Să fim nedespărţiţi de mase. Iată una din măreţele misiuni ale oamenilor artei şi presei..." — spunea în cuvîntul său tovarăşul I. Chişinevschi.

Nouă ani au trecut de la acest Congres. Astăzi, putem spune cu toată convingerea că îndrumarea creatoare a partidului i-a ajutat pe cei mai talentaţi scriitori să se smulgă de sub influenţa curentelor burgheze, să-şi refacă legătura de sînge cu poporul dătător de energii, să păşească pe calea adevărată a făuririi personalităţii lor artistice. Ceea ce nu se putea deosebi în trecut la cei mai mulţi dintre poeţii noştri, se poate deosebi astăzi — un stil propriu — corespunzător sensibilităţii lor creatoare, personalităţii lor. In lumina acestor fapte, nu putem să nu observăm cît de eronate apar acele născociri ale propagandei burgheze, cu privire la metoda realismului socialist, care, chipurile, ar „uniformiza" creaţia, ar „distruge personalitatea poetului".

Incă un aspect demn de reţinut. Indrumarea literaturii de către partid, succesele scriitorilor noştri pe drumul realismului socialist, au creat condiţii favorabile dezvoltării tinerelor talente. Dacă în anul 1947, Remus Luca debuta cu poezia citată mai sus, în 1956 tinerii debutanţi prezintă redacţiilor, în cele mai multe cazuri, poezii clare, realiste, emoţionante prin forma lor artistică:

De ce pe chip o teamă se-nfiripă
Şi ochii caută cu frică-n valuri?
De ce îmi spui acum în astă clipă

Să ne îndepărtăm puţin de
maluri?
Ţi-i teamă poate c-o pieri
iubirea?
De ce îţi joacă ochii-n cerc de
ape?
Vrei poate ca să vezi
nemărginirea
Oceanului, să fim aproape?

(A. Butnaru: „La plecare în largul mării").

Se simte în aceste versuri legătura binefăcătoare a începătorului, nu cu „ismele" cosmopolite, ci cu tradiţiile realiste ale poeziei romîneşti. Căci partidul, militînd pentru o literatură de tip nou, a militat în acelaşi timp, cu aceeaşi fermitate, pentru continuarea celor mai bune tradiţii ale literaturii noastre clasice.

★

Cu siguranţă că dezbaterile Congresului vor aduce şi mai multă lumină în înţelegerea, dar mai ales în aplicarea unor teze ale esteticii marxiste. Nu sînt teoretician, dar nu pot să nu observ ceea ce se petrece în jurul meu. Mi-e dat să aud din ce în ce mai des chemări de felul acesta: „Tovarăşi, să luptăm împotriva dogmatismului"! sau „Dogmatismul, tovarăşi!"... Chemările însă nu depăşesc stadiul unor chemări. E limpede pentru oricine că nu se poate lupta împotriva bucherismului, mărginindu-ne numai la afirmaţii cu caracter general. Faza aceasta se cere depăşită.

La consfătuirea pe ţară a tinerilor scriitori, unii tovarăşi au încercat acest lucru, propunînd chiar şi unele soluţii „îndrăzneţe". S-a scos, nici eu nu ştiu de unde, teoria absurdă a „adevărului integral". Această teorie duce în mod firesc la următoarea concluzie: „Putem lupta cu succes împotriva dogmatismului din gîndirea artistică, numai dacă scriitorii vor traduce în imagini literare „adevărul integral". Mie mi se pare că această „teorie" scoate la iveală dogmatismul celor care au debitat-o. De la bun început, trebuie să ne întrebăm cînd şi unde, s-ar fi susţinut la noi necesitatea zugrăvirii parţiale a adevărului vieţii pentru a fi nevoiţi să apelăm la cealaltă „teză"? Nicăieri! Dimpotrivă, nu există document de partid cu privire la literatură, care să nu îndemne scriitorimea la aprofundarea multilaterală a vieţii, la descoperirea esenţei oricărui fenomen, la înţelegerea marxistă, adică de pe poziţiile clasei muncitoare, a adevărului vieţii. Socotesc că unii au agitat teza „adevărului integral" pentru a-şi acoperi slaba lor pregătire profesională şi teoretică.

Nu se poate lupta împotriva dogmatismului, menţinîndu-te pe poziţii filozofice confuze. In primul rînd, „dogmatismul" trebuie înţeles ca fenomen, (origina şi esenţa lui). Acest lucru poate fi realizat numai dacă vom stăpîni cu seriozitate filozofia marxistă.

Deci, după părerea mea, lupta împotriva dogmatismului trebuie începută prin studierea atentă, creatoare, a tezelor marxist-leniniste cu privire la dezvoltarea societăţii şi a gîndirii umane. Or, unii dintre tinerii scriitori — tocmai cei la care se manifestă confuzii ocolesc această latură a problemei, ocolesc învăţămîntul de partid, cu formele sale specifice. Ei pornesc dezarmaţi la lupta împotriva dogmatismului. Din această pricină, ei confundă problemele mărunte, neînsemnate, cu cele de importanţă istorică. E timpul să se înţeleagă că metoda realismului socialist cere scriitorului o temeinică pregătire filozofică.

Arătam mai înainte că lucrările Congresului trebuie să aducă lumină în înţelegerea şi mai largă a unor probleme de estetică marxistă. In acest sens, eu aş dori să amintesc de una din aceste probleme. Au circulat şi continuă să circule în articolele criticilor noştri nenumărate păreri cu privire la eroul pozitiv. Teza cu circulaţia cea mai largă, dar şi cea mai dogmatică, mi se pare a fi aceea pe baza căreia se încearcă să se limiteze numărul eroilor pozitivi la Adam Jora, Anton Filip şi Ilie Barbu. Nu poate să nu te supere o asemenea enumerare. Oare să nu fi izbutit literatura noastră să creeze mai mult?

Preocupat de această problemă, am constatat că cei mai mulţi critici determină latura pozitivă a eroului în raport cu apartenenţa sa politică. In rîndurile eroilor pozitivi sînt trecuţi numai membrii de partid. Pe bună dreptate, ne putem întreba: ce se întîmplă cu acei eroi care încă n-au devenit membri de partid, dar care, prin întreaga lor activitate socială, se situează pe poziţiile înaintate ale dezvoltării istoriei? Mai concret, ce facem, de pildă, cu Andrei Sabin, eroul lui Titus Popovici? Este ori nu erou pozitiv? Dacă este, atunci criticii de ce îl dau uitării, sărăcind astfel galeria eroilor literaturii noastre? Dacă nu este, de ce nu ni se demonstrează? Iată una din formele de manifestare ale dogmatismului în critica literară. E limpede că figura comunistului, cu întreaga sa activitate istorică, rămîne figura centrală a literaturii. Dar de aici nu trebuie să se tragă concluzii greşite. Ştiut este că membrii de partid îşi bazează întreaga lor activitate pe legătura cu masele populare, pe tendinţa lor istorică. Partidul îşi educă membrii în spiritul unui respect deosebit faţă de activitatea pozitivă a celor fără de partid şi le cere ca în munca lor de conlucrare să pornească de la această activitate.

Aşa ştiind lucrurile, pentru mine este clar că Andrei Sabin vine să complecteze lista eroilor pozitivi. Nu-mi este însă limpede, de ce critica literară ţine morţiş să limiteze numărul acestor eroi. De ce se trece cu atîta uşurinţă peste eroii lui Francisc Munteanu, Naghy Istvan, Asztalos Istvan, Remus Luca şi alţii? Se merge pînă-ntr-acolo cu acest mod de pseudo-clasificare, încît este suficient ca eroul să fie utemist, ca să nu mai aibă „dreptul" de a sta alături de eroi — membri de partid. Mă gîndesc la utemista Ana Nucului din nuvela lui Remus Luca. Nu ştiu de ce acestui personaj literar i s-a răpit dreptul de a sta alături de alţi eroi în jurul cărora se face atîta publicitate. Viaţa ei sufletească, munca ei politică pe care o depune în rîndurile ţăranilor fac din ea una din figurile interesante ale literaturii noastre...

Fără îndoială că lucrările Congresului vor aduce lumină şi-n această problemă. Aştept cu emoţie clipa cînd maestrul Mihail Sadoveanu va anunţa deschiderea întîiului Congres al scriitorilor din R.P.R.

LOCUITORII BUCUREȘTIULUI
au salutat pe oaspeții coreeni

Cuvîntarea tovarășului Kim Ir Sen

(Urmare din pag. 1-a)

Cu toate că ne aflăm în Romînia numai de cîteva zile, noi am cules multe impresii bune și de neuitat despre minunata dv. țară și am luat cunoștință cu multă satisfacție de succesele obținute de poporul romîn în uriașa sa muncă constructivă.

Poporul romîn, care după eliberarea sa de către glorioasa Armată Sovietică a devenit stăpîn al țării sale și a trecut la construirea unei noi societăți, apărînd cu consecvență cauza păcii și a securității, pășește cu încredere înainte pe calea construirii socialismului în țara sa. Oamenii muncii din Romînia, în frunte cu clasa muncitoare, lichidînd rapid înapoierea moștenită de la vechea orînduire burghezo-moșierească, au repurtat în scurt timp o victorie istorică, transformîndu-și patria într-o țară industrial-agrară înaintată.

Uzinele și fabricile înzestrate cu tehnică și utilaj modern, construite în perioada primului cincinal, constituie o mare realizare a clasei muncitoare și a întregului popor muncitor din Romînia. In țara dv. se dezvoltă în ritm rapid și agricultura; se realizează cu succes colectivizarea socialistă a satului.

Moștenind și dezvoltînd cele mai bune tradiții ale culturii naționale a poporului romîn, oamenii muncii din Republica Populară Romînă creează o nouă știință, o nouă cultură și artă.

Noi considerăm că toate aceste succese sînt rezultatul activității patriotice și a muncii creatoare a tuturor celor ce muncesc din Romînia, în frunte cu clasa muncitoare, activitate și muncă realizate sub conducerea înțeleaptă a Partidului Muncitoresc Romîn și a guvernului R.P.R.

Voi ați dovedit prin fapte, în noua realitate a Romîniei populare, superioritatea regimului democrat-popular asupra sistemului capitalist și nesecata sa viabilitate.

Poporul coreean consideră că succesele strălucite ale poporului romîn, repurtate în lupta pentru pace și socialism, sînt o contribuție de preț la cauza comună a lagărului democrației și socialismului.

Republica Populară Romînă ocupă un loc important în lagărul nostru socialist, iar autoritatea ei internațională crește și se întărește pe zi ce trece.

Succesele voastre provoacă amărăciunea și ura dușmanilor păcii și democrației, însă prietenii voștri se bucură de ele și le salută.

Poporul coreean urează din toată inima muncitorilor, țăranilor, intelectualilor și întregului popor romîn succese și mai strălucite pe calea realizării celui de al II-lea cincinal, care prezintă mare importanță pentru construirea socialismului.

In continuare tovarășul Kim Ir Sen s-a referit la solidaritatea și sprijinul poporului frate romîn, popoarelor Uniunii Sovietice, Republicii Populare Chineze și altor țări socialiste în perioada luptei poporului coreean pentru independența și suveranitatea Coreei.

Poporul romîn — a spus în continuare tov. Kim Ir Sen — ne-a trimis în dar produse alimentare, medicamente, încălțăminte. Țara noastră a fost vizitată de numeroase delegații ale poporului romîn.

Poporul romîn a trimis de 6 ori în Coreea echipe sanitare formate din personal sanitar experimentat. Atît în timpul războiului, cît și acum, echipele sanitare romînești, cu toate greutățile și lipsurile, prin munca lor plină de abnegație au salvat viața a numeroși coreeni.

Nenumăratele povestiri emoționante despre prietenia care s-a legat între personalul sanitar romînesc și coreean vor stîrni întotdeauna un sentiment de adîncă recunoștință din partea poporului coreean și vor trăi veșnic în memoria lui.

In perioada cea mai grea pentru poporul coreean, perioada războiului, ca și acum, poporul romîn a educat și educă numeroși copii de ai noștri orfani de război, înconjurîndu-i cu dragoste părintească. Studenți de ai noștri învață în R.P.R.

Sîntem împuterniciți să transmitem poporului romîn și mamelor romînce recunoștința întregului popor coreean pentru această grijă față de copiii noștri.

Astăzi — a spus vorbitorul — nici un fel de forțe nu vor putea rupe legăturile de prietenie și solidaritate dintre popoarele noastre, legături și prietenie care s-au stabilit și se întăresc în lupta comună pentru pace, democrație și socialism.

Sîntem convinși că actuala vizită a delegației noastre în țara dv. va întări și mai mult prietenia și colaborarea dintre popoarele noastre.

Sîntem foarte bucuroși că am dus cu conducătorii Partidului Muncitoresc Romîn și ai Guvernului R.P.R. tratative în probleme politice și economice care interesează ambele părți, tratative, care au decurs într-o atmosferă de prietenie și cordialitate, și că am ajuns la o comunitate deplină de vederi.

Tov. Kim Ir Sen a exprimat mulțumiri pentru acordul guvernului R.P.R. de a livra utilaje și alte produse în sprijinul efortului de refacere a economiei R.P.D. Coreene.

Poporul coreean — a spus el — care face parte din marea familie a lagărului socialist, prețuiește în mod deosebit prietenia internaționalistă de nezdruncinat și consideră ca o datorie înaltă a sa de a o dezvolta pe toate căile.

Cu sprijinul material și tehnic, acordat de țările lagărului socialist poporul coreean, în perioada scurtă de după război, prin munca sa creatoare și ca urmare a abnegației sale patriotice, învingînd toate greutățile, a obținut mari succese în refacerea economiei naționale. După război au fost refăcute și date în exploatare, total sau parțial, cîteva sute de întreprinderi industriale mari și mijlocii, care au o mare importanță pentru industria țării noastre.

In satele noastre se desfășoară cu mare avînt mișcarea pentru cooperativizarea socialistă a agriculturii. In prezent în cooperativele agricole sînt cuprinse 65,6 la sută din totalul gospodăriilor țărănești și 62,1 la sută din întreaga suprafață arabilă deținută de țărani.

Se întărește și se dezvoltă, transformîndu-se într-o forță de neînvins, alianța dintre muncitori și țărani, care reprezintă baza societății noastre, precum și Frontul Unic Democrat Patriotic, care cuprinde forțele patriotice ale tuturor păturilor populației; crește treptat nivelul material și cultural al poporului.

Poporul coreean consideră că întărirea și dezvoltarea multilaterală a regimului nostru democrat-popular — bază materială trainică a unificării pașnice a patriei — este răspunsul cel mai bun la ajutorul dezinteresat al popoarelor frățești.

Au trecut trei ani de la terminarea războiului din Coreea. Problema coreeană a rămas încă nerezolvată.

In repetate rînduri noi am făcut propuneri juste și raționale autorităților sud-coreene cu privire la unificarea pașnică a patriei, ceea ce exprimă năzuința poporului coreean. Însă Statele Unite ale Americii și cercurile reacționare conducătoare din Coreea de Sud au respins de fiecare dată aceste propuneri și împiedică prin toate mijloacele unificarea țării noastre.

Unificarea pașnică a Coreei are o mare însemnătate pentru cauza menținerii păcii în Orient și în întreaga lume și noi considerăm că nu există nici un temei de a se tărăgăna reglementarea problemei coreene.

Lagărul păcii și socialismului în frunte cu Uniunea Sovietică și Republica Populară Chineză este azi mai puternic ca oricînd, iar sistemul colonial se prăbușește; se întăresc și mai mult forțele păcii.

Creșterea puterii lagărului socialist exercită o mare influență asupra mersului evenimentelor internaționale și contribuie la întărirea continuă a solidarității dintre țările lagărului, bazată pe prietenie reciprocă și într-ajutorare frățească, la înflorirea economiei și culturii lor.

Prietenia veșnică și colaborarea frățească dintre popoarele lagărului socialist sînt o garanție a victoriei cauzei păcii și socialismului.

Poporul coreean prețuiește foarte mult prietenia strînsă cu poporul romîn, deoarece această prietenie corespunde pe deplin intereselor popoarelor țărilor noastre.

Vă asigurăm că poporul coreean va fi pe veci, la fel ca și acum, un prieten credincios și de nădejde al poporului romîn.

Trăiască prietenia de nezdruncinat dintre popoarele Coreei și Romîniei!

Trăiască poporul romîn — prietenul nostru sincer!

Trăiască Partidul Muncitoresc Romîn și Guvernul Republicii Populare Romîne!

Trăiască prietenia dintre popoare și pacea în întreaga lume!

Recepția de la Casa Centrală a Armatei

Sîmbătă seara ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Populare Democrate Coreene la București, Den Em, a oferit în clădirea Casei Centrale a Armatei, o recepție cu prilejul vizitei în Republica Populară Romînă a delegației guvernamentale a Republicii Populare Democrate Coreene.

Au participat membrii delegației guvernamentale a R.P.D. Coreene în frunte cu tovarășul Kim Ir Sen președintele C. C. al Partidului Muncii din Coreea, președintele Cabinetului de Miniștri al R.P.D. Coreene.

La recepție au luat parte tovarășii Gh. Apostol, general de armată Emil Bodnăraș, P. Borilă, N. Ceaușescu, I. Chișinevschi, Chivu Stoica, Miron Constantinescu, Al. Drăghici, Gh. Gheorghiu-Dej, Al. Moghioroș, D. Coliu, L. Răutu, general colonel L. Sălăjan, I. Cozma, J. Fazekaș, Al. Bîrlădeanu, S. Bughici, Gh. Hossu, Gr. Preoteasa, acad. prof. dr. C. I. Parhon, acad. prof. Tr. Săvulescu, A. Tatu Jianu, membri ai guvernului, membri ai C.C. al P.M.R. conducători ai organizațiilor obștești și ai instituțiilor centrale, generali și ofițeri superiori ai Forțelor Armate ale R.P.R., oameni de știință, artă și cultură, ziariști romîni și străini, oameni ai muncii decorați cu Ordine și medalii ale R.P.D. Coreene.

Au participat membri ai corpului diplomatic.

Tovarășii Kim Ir Sen și Chivu Stoica au toastat pentru prietenia dintre popoarele romîn și coreean.

Recepția s-a desfășurat într-o atmosferă de caldă prietenie.

(Agerpres)

Oaspeții coreeni în vizită la Tîrgoviște

Delegația guvernamentală a R.P.D. Coreene în frunte cu tovarășul Kim Ir Sen, președintele C.C. al Partidului Muncii din Coreea, președintele Cabinetului de Miniștri al R.P.D. Coreene, însoțită de tovarășii P. Borilă, Chivu Stoica, Gh. Gheorghiu-Dej, T. Rudenco, A. Tatu Jianu a sosit sîmbătă dimineața cu un tren special în orașul Tîrgoviște.

In gara Tîrgoviște, oaspeții au fost salutați de tovarășii D. Balalia, prim secretar al comitetului regional Ploești al P.M.R., V. Trofin, prim secretar al comitetului orășenesc al P.M.R., Aurel Iordache, președintele Sfatului popular orășenesc. Străbătînd apoi orașul în aclamațiile îndelungi ale miilor de locuitori veniți să-i întîmpine, solii poporului coreean s-au îndreptat spre școala elementară „Kim Ir Sen", unde învață în țara noastră sute de copii coreeni orfani de război.

Pe dealul unde se află clădirile spațioase ale școlii și internatului, sutele de copii aveau ochii umezi de bucuria venirii în mijlocul lor a conducătorilor patriei iubite, alături de conducătorii partidului și guvernului țării noastre, țară unde au găsit adăpost și căldură frățească în anii de grea încercare ai războiului din Coreea.

Oaspeții dragi sînt salutați de tov. Gh. Marinescu, directorul școlii. El arată — în cuvîntul său — că înființarea acestei școli este o expresie vie a relațiilor de prietenie statornicite între popoarele romîn și coreean. Vorbind despre succesele școlii, el subliniază că școala este fruntașă la învățătură pe raion.

In numele elevilor, pionierul Ciong Hion Kio în limba coreeană și Ri Zon Hi în limba romînă. Ei au exprimat bucuria și mîndria pe care o încearcă copiii coreeni primindu-și oaspeții și au mulțumit pentru posibilitățile ce li s-au dat de a învăța în școli romînești și de a se pregăti ca viitori constructori ai socialismului în patria lor.

In aplauzele îndelungate ale celor prezenți, ia apoi cuvîntul tovarășul Kim Ir Sen, care-și exprimă bucuria de a găsi pe copii sănătoși și voinici și adresîndu-li-se îi îndeamnă la noi succese în învățătură, spre a deveni buni constructori ai socialismului în Coreea, luptători pentru prietenia trainică dintre R.P.R. și R.P.D. Coreeană.

Tovarășul Kim Ir Sen a mulțumit Partidului Muncitoresc Romîn și guvernului R.P.R. pentru condițiile bune în care învață copiii coreeni.

In aplauzele prelungite ale celor prezenți, tovarășul Chivu Stoica a arătat că poporul romîn va continua să înconjoare cu dragoste, ca pe proprii săi copii, pe copiii coreeni orfani, spre a crește sănătoși, și a deveni cadre de nădejde — ingineri, tehnicieni, meseriași capabili să ajute temeinic la construcția Coreei noi, fericite.

Inconjurați cu adîncă dragoste de sutele de copii, oaspeții coreeni și conducătorii partidului și guvernului romîn care i-au însoțit, vizitează sălile de clasă, sala de șah, sala de gimnastică, dormitoarele, sala de mese, cabinetul medical.

La cercul „mîinilor îndemînatice", copiii oferă oaspeților coreeni și romîni, în amintirea vizitei făcută la școala lor, obiecte lucrate de ei.

Tovarășul Kim Ir Sen a dăruit școlii un frumos album cu imagini din R.P.D. Coreeană, patria iubită a copiilor.

Ansamblul artistic al școlii a prezentat în cinstea oaspeților un festival care a cuprins cîntece romînești și coreene, dansuri coreene, dansuri sovietice și romînești, recitări în limbile romînă și coreeană.

La plecare, membrii delegației guvernamentale a R.P.D. Coreene, în frunte cu tovarășul Kim Ir Sen, precum și conducătorii partidului și guvernului nostru au felicitat călduros pe educatorii romîni și coreeni și de asemenea pe elevi, urîndu-le noi succese în muncă.

HAIDE R. P. R.!

Romînia — Suedia la a patra întîlnire de fotbal

Un palmares impresionant

Astăzi, fotbalul romînesc trăiește o zi însemnată. In capitala țării noastre se află valoroasa reprezentativă de fotbal a Suediei, țară care deține un loc de frunte în lumea fotbalului european. Partida de astăzi pe care o susține echipa suedeză este cea de a 344-a, începînd din anul 1908. Din 343 jocuri susținute pînă în prezent, suedezii au cîștigat 174, au pierdut 115 și au egalat 54. Iată dar, un palmares impresionant.

Interesul stîrnit de prezența „galben-albaștrilor" (culorile sportive ale Suediei) la București, este excepțional. Aceasta, în primul rînd pentru că naționala Suediei deține un titlu olimpic (Londra 1948); apoi, ultimele întîlniri internaționale susținute de oaspeți au confirmat progresul evident realizat în acest an. Trebuie reținut faptul că adversarii noștri sportivi care vor întîlni astăzi pe stadionul „23 August" reprezentativa R.P.R., au întîlnit în primul joc al sezonului reprezentativa Angliei (care a învins recent Brazilia cu 4—2), cu care au terminat la egalitate: 0—0. Duminica trecută la Helsinki, Suedia a realizat o victorie împotriva echipei Finlandei cu scorul de 3—1 după un joc care, așa cum relatează agențiile de presă, a entuziasmat.

Intîlnirea de astăzi mai prezintă interes și din alt motiv. Doar o mică parte din spectatorii bucureșteni care vor fi prezenți la acest meci au mai văzut jucînd la București naționala Suediei. Și aceasta s-a întîmplat în urmă cu 19 ani. Intr-adevăr, reprezentativa Suediei n-a mai evoluat în Romînia din anul 1937, cînd întîlnirea s-a terminat la egalitate: 2—2. Primul joc dintre naționalele Romîniei și Suediei s-a desfășurat la Stockholm în anul 1935, gazdele cîștigînd atunci cu scorul de 7—1. Ultima întîlnire dintre fotbaliștii romîni și suedezi a avut loc, după cum se știe, anul trecut la Götteborg și a dat cîștig de cauză gazdelor cu scorul de 4—1.

Azi pe „23 August"

Astăzi, pe stadionul „23 August" are loc întîlnirea internațională de fotbal dintre echipele reprezentative ale R.P.R. și Suediei.

Cele două reprezentative vor alinia pe teren următoarele formații:

R.P.R.: Voinescu-Zavoda II, Androvici, Neacșu-Onisie, Bone-Copil, Constantin, Ozon, Zavoda I, Tătaru.

Suedia: Arvidsson-Johansson, Gustavsson, Axbom-S. O. Svenson, Parling-Berndtson, Lofgren, Sandell, Ekstrom, Sandberg.

★

Intîlnirea de fotbal dintre reprezentativele Suediei și R.P.R. va fi transmisă în întregime de stațiile noastre de radio cu începere din jurul orei 17.45. Transmisia se va face pe programul I.

Părerea celor de pe teren

Este un lucru știut. Atunci cînd te întîlnești pe terenul de sport cu jucătorii unei alte echipe, cînd vii deci în contact direct cu ei, ai posibilitatea pe care nu o au alții, de pe margine, de a cunoaște mai bine jocul echipei adverse, concepția ei de joc, de a trage concluzii. Ne-am gîndit că este bine să folosim o astfel de experiență. Miercuri, reprezentativa de fotbal a R.P.R. a susținut ultimul joc de verificare, înaintea întîlnirii cu Suedia. Ca adversar de antrenament ai naționalei, au fost tinerii fotbaliști ai echipei Progresul C.P.C.S. De aceea, ei, fotbaliștii care s-au întîlnit pe terenul de joc cu echipierii naționalei noastre, pot să aprecieze jocul lor, posibilitățile reprezentativei noastre. Iată de ce am considerat că este bine să aflăm părerea unora dintre tinerii fotbaliști de la Progresul C.P.C.S. — în această problemă.

Căpitanul echipei, N. Ioniță este de părere că „naționala se află într-o formă deosebită. In special linia de atac — spune el — este condusă inteligent de Ozon, care „deschide" foarte bine aripile. In jocul cu echipierii reprezentativei mi-a revenit o sarcină foarte dificilă. Vă închipuiți că a-l „ține" pe Ozon nu este un lucru ușor. Uneori, am reușit. Cînd balonul se îndrepta către Ozon, căutam să mă găsesc în apropierea lui, pentru a intercepta. Știam că balonul, odată intrat în posesia lui Ozon, greu aveam șanse să-l recîștig". — „Aceeași remarcă vreau să fac și eu — a intervenit Motroc. M-a impresionat viteza cu care Ozon schimba jocul în diagonală ca și jocul rapid al extremelor. Este foarte bine că atacanții noștri nu-și concentrează jocul numai la Ozon. Fiecare jucător își are contribuția lui în acțiunile ofensive. Nu pot să nu amintesc și de faptul că am văzut pe Zavoda Fery dînd trei pase în chip magistral, cam în genul în care îi dădea Pușkaș lui Czibor. Personal, am mare încredere în echipă".

— „Copil m-a scos de două ori din zonă — mi-a spus fundașul Greavu. Cu viteza lui, nu știu dacă orice fundaș îl poate „păzi". Avînd de-a face direct cu el, mi-a plăcut mult cum a jucat Copil, care pe teren, s-a dovedit totuși a nu fi chiar... „copil".

Este firească remarca lui Greavu. Jucătorul cu care vii în contact direct, pe teren, iți ține atenția încordată și normal, te preocupă mai mult. De aceeași părere este și mijlocașul Jenei. *Iată ce ne-a spus el:*

— „Am avut ca „om" pe Zavoda I. Părerea mea este că Fery se găsește în mare formă. Cred că Parling va avea mult de furcă cu el. Șutează tare, de la distanță, din orice poziție. M-am ținut „scai" de el, însă deseori am fost depășit. Mi-a plăcut de asemenea și apărarea. Ea este foarte mobilă, dar în același timp, decisă. Prezența lui Neacșu — selecționat pentru prima dată în echipa națională — în linia de fund, o consider binevenită. Increderea care i s-a acordat lui Neacșu, ne-a stimulat și pe noi, jucătorii de la Progresul C.P.C.S.".

„Puștii" au înscris două goluri lui Voinescu! Și încă goluri pe care nici Voinescu nu le poate numi parabile. Unul din autorii golurilor este extrema stîngă, Vacaru, *care avea ca adversar direct pe Zavoda II.*

— „Părerea mea — spune Văcaru — este că apărarea e bine sudată, cu toate că în jocul cu noi, nu s-a „închis" atît de ermetic. Probabil că nici nu a fost nevoie, continuă rîzînd impetuosul extrem stînga al echipei Progresul C.P.C.S. Jucătorii din apărare s-au înțeles foarte bine cu Voinescu. Acesta îi dirija tot timpul. Cît despre adversarul meu direct — Zavoda II — părerea mea este că s-a putut trece uneori de el".

Să-i dăm acum cuvîntul unui alt tînăr în care antrenorul Botescu își pune mari speranțe: interul dreapta Raab Iuliu.

— „Acțiunile ofensive ale naționalei se desfășurau cu mult raționament, ne spune Raab, chiar din apărare. Bone și Onisie se demarcau permanent și deschideau cu precizie extremele. Mi-a plăcut fantezia lui Ozon și spiritul lui colegial. Se întîmpla ca uneori Copil să greșească. El simțea în acele clipe un prețios imbold moral. „Nu-i nimic Vasilică" — îl încuraja Ozon. Și Vasilică lupta din nou, insistent, pentru orice balon. Cred că cu o astfel de sudură sufletească, noi vom obține un rezultat bun în fața suedezilor".

Și acum, cuvîntul antrenorului A. Botescu

„Deși „copiii" mei nu au putut ține piept tot timpul echipei naționale, consider că antrenamentul și-a atins scopul. Jucătorii se orientează prompt, în funcție de fazele de joc. Echipa națională — după părerea mea — nu este o echipă șablon. Am observat în atac o orientare foarte bună. Acțiunile tripletei urmăreau scoaterea stoperului nostru din atac, printr-o mișcare alternativă în care participau fie interii ca vîrf, fie centrul înaintaș. Aceasta ar fi una din cele mai bune varietăți tactice care ar veni în sprijinul eficacității noastre. Aș sfătui pe înaintași să se concentreze mai mult asupra loviturilor la poartă de la mică distanță. Zavoda I a ajuns uneori singur în fața porții și, de la 5—6 m. a ratat. La fel și Ozon. In plus, sfatul meu este ca jucătorii noștri să joace vijelios tot meciul dar mai cu seamă în prima repriză".

Ne-am despărțit de tinerii fotbaliști ai echipei Progresul C.P.C.S. și de antrenorul lor bucuroși mai mult convinși că reprezentanții culorilor noastre vor da totul pentru un rezultat valoros. Așteptăm ca jocul lor de azi să confirme părerile și speranțele zecilor de mii de spectatori care îi vor încuraja tot timpul din tribune, acasă, la aparatele de radio, pe străzi, în jurul megafoanelor.

— Succes!

R. CALARAȘANU

Iolanda Balaș a stabilit un nou record

Cu prilejul întîlnirii de atletism dintre echipele asociațiilor Locomotiva-C.C.A.-Recolta contînd pentru cea de a 4-a etapă a campionatului republican, sîmbătă pe stadionul Tineretului din Capitală, maestra sportului Iolanda Balaș a stabilit un nou record al R.P.R. în proba de săritură în înălțime cu excelentul rezultat de 1,71 m. Performanța Iolandei Balaș se înscrie pe locul patru în lista celor mai bune rezultate obținute în proba feminină de săritură în înălțime de-a lungul istoriei acestei probe și reprezintă totodată al doilea rezultat mondial din acest an.

Vechiul record R.P.R. era de 1,70 m. și fusese stabilit de Iolanda Balaș anul trecut la Oslo cu prilejul întîlnirii atletice dintre echipele R.P.R. și Norvegiei.

(Agerpres)

NIMIC NU-I MAI PRESUS DECÎT OMUL

Pe marginea conferinței regionale U. T. M. din Regiunea Autonomă Maghiară

Unii tovarăși susțin că pentru a stîrni într-o conferință interesul delegaților la discuții e absolut necesar ca raportul să constituie **baza**. Intr-un fel au dreptate. Un raport în care găsești o analiză temeinică a muncii, bazată pe cunoașterea oamenilor, a realizărilor și lipsurilor lor, e drept, creează acea bază de discuții. Pe de altă parte însă n-au dreptate, pentru că nu întotdeauna după expunerea unui raport mai puțin faptic, nu se discută. Recenta conferință a comitetului regional U.T.M. din Regiunea Autonomă Maghiară a dovedit-o cu prisosință. O vom justifica prin cele ce urmează.

★

Un raport cu nimic deosebit de unele rapoarte ținute cu ani în urmă la conferințele regionale U.T.M. Realizări exprimate mai mult în cifre, mai puțin în fapte și experiență de muncă, apoi redarea cîtorva lipsuri. Iarăși cifre, din nou cîteva fapte expuse la general urmate de o autocritică care plutește pe deasupra faptelor, după care... nelipsita concluzie.

Că tineretul nostru constituie, sub conducerea partidului, o forță care poate înfăptui și înfăptuiește lucruri mari, raportul totuși a dovedit-o cu prisosință.

In întreprinderile din regiune, 11.900 de utemiști și tineri iau parte cu însuflețire la întrecerea socialistă. Rezultatele obținute de mulți dintre ei sînt foarte valoroase. In cadrul acțiunii patriotice: „Pentru cît mai multe acumulări socialiste", tinerii muncitori au realizat numai în cinstea celui de al II-lea Congres al partidului economii în valoare de 4.761.706 lei. 3000 de tineri s-au calificat și 1900 de tineri au urmat cursurile de minim tehnic.

Realizări importante au obținut organizațiile U.T.M. din regiune și în domeniul transformării socialiste a agriculturii. Sute de utemiști și tineri și-au lămurit părinții să intre în gospodării agricole colective și întovărășiri agricole. Și cîte alte realizări n-au obținut organizațiile U.T.M. din regiune și în domeniul muncii culturale, sportive etc. Dar nu despre asta am vrut să vorbim în mod deosebit.

Ii priveam pe delegați. Erau printre ei tineri muncitori metalurgiști de la „Encel Mauriciu", lucrători forestieri din raionul Reghin, tîmplari de mobilă fină de la „Simo Geza", țărani în frumoase porturi, studenți, elevi... Sute de fețe tinere, priviri scînteietoare care dezvăluie energie, neastîmpăr tineresc...

Ne-a atras însă atenția un om între două vîrste, cu părul cărunt, înalt și puțin adus de spate, a cărui figură brăzdată contrasta puternic cu majoritatea fețelor tinere din jur. Din discuția lui cu cîțiva delegați, n-am prins decît cîteva cuvinte: **„Nimic nu-i mai presus decît omul".**

Cuvintele acestea ne-au arătat într-o frîntură de secundă ce lipsea raportului: oamenii care au înfăptuit realizările. Despre ei raportul nu a vorbit în mod concret, cald și convingător. Nici despre experiența pozitivă sau negativă care s-a desprins din munca lor.

O conferință la care s-au adunat delegați din cele mai îndepărtate colțuri ale regiunii trebuie doar să fie o școală de educație comunistă a tineretului.

Vorbeam despre acea bază necesară creării condițiilor pentru discuții. Raportul n-a constituit-o, deși cifrele, datele statistice și cele cîteva aspecte generale erau înșirate pe nu mai puțin de 27 de pagini bine îndesate.

Tinerii totuși au discutat. Și au avut despre ce să discute pentru că baza discuțiilor lor au fost faptele pe care le-au cunoscut mai bine decît mulți membri ai comitetului regional. Ei au discutat la acel înalt nivel, la care s-au desfășurat discuțiile în timpul lucrărilor celor mai multe conferințe U.T.M., ținute după cel de al II-lea Congres al partidului nostru.

★

Nimic nu-i mai presus decît omul. Cel care rostise aceste cuvinte, deși trecuse de mult de pragul tinereții, era delegat la conferința regională. Motivul?... Tovarășul Gyula Enyedi, prim-secretar al comitetului raional de partid Cristur — căci despre el este vorba — este foarte iubit de oameni și în deosebi de cei tineri.

...Și fiind parcă vorbiți cu tovarășul Gyula, participanții la discuții s-au referit, direct sau indirect, tot la faptul că... **nimic nu-i mai presus decît omul.**

— ... 13 activiști au plecat spre școli anul trecut de la comitetul nostru — a arătat Samu Laszlo, secretarul comitetului raional U.T.M. Odorhei — dar cîți din ei credeți că am primit înapoi?... Unul. Am fost nevoiți să lucrăm numai cu oameni noi, fără experiență... Ni s-au cerut cadre, noi am dat. Biroul regional U.T.M. însă ar fi trebuit să se gîndească că nouă aceste cadre ne sînt necesare ca și soarele. După cum se vede însă cei de la regiune n-au vrut să-și complice existența și și-au zis: o să se descurce cei din Odorhei.

In cuvîntul său tovarășul Samu a mai ridicat o problemă importantă. Aceea a felului cum sînt îndrumate comitetele raionale U.T.M.

— Tovarășii de la comitetul regional — a arătat el — vin pe la noi. Dar numai în treacăt.. Ne cer să facem multe, dar îndrumări concrete nu prea dau. Ni s-a spus de exemplu: „De ce nu folosiți mai multe forme tinerești în muncă..." Pentru treaba asta am fost criticați nu odată. Deși, între noi fie vorba, tovarășii din Tg. Mureș cunosc prea puțin metodele noastre pentru că stau puțin în mijlocul nostru. Dar nu asta am vrut să vă spun. Nu o dată am făcut propunerea ca regiunea U.T.M. să organizeze o brigadă care timp de cîteva săptămîni să studieze pe teren tocmai această problemă: „forma tinerească de muncă". Dar cine mă rog ne-a dat ascultare?... Că activiștii regionali vin în mijlocul nostru, pentru treaba asta comitetul regional merită felicitări. Dar pentru faptul că l-au luat pe „trebuie să faceți..." în brațe, fără să arate cum, și pe „ne trebuie cutare sau cutare lucru" fără să dea îndrumări concrete, pentru treaba asta, să le fie... de învățătură criticile care li s-au adus în conferință.

Samu Laszlo a luat cuvîntul printre primii. Dar nu a fost nici primul și nici ultimul care a criticat aspru stilul de muncă al comitetului regional U.T.M și în special al biroului.

Sandor Daly (Tg. Mureș), Ion Blaga (Reghin), Iosif Moldovan (raionul Mureș) și mulți alții și-au îndreptat ascuțișul criticii lor împotriva practicii de a cunoaște realitatea din goana mașinii.

— Se întîmplă nu o dată — a spus Sandor Szasz, secretar al comitetului raional U.T.M. Sf. Gheorghe — ca activiști ai comitetului regional (Gheorghe Cantor, Francisc Zoltan și alții) să vină la raion grăbiți și să traseze sarcini la un ton care sună cam așa: — „Aveți de făcut asta..." Fără comentarii desigur. Sau, „Pînă la data cutare să faceți"...

Nimic nu-i mai presus decît omul. Cuvintele tovarășului Gyula ne stăruiau în minte cu încăpățînare. Ne gîndeam: De ce oare tovarășul Gheorghe Mihai, fost secretar al comitetului regional, cînd a venit în gospodăria agricolă colectivă „Partizanul păcii" nu a găsit nimic mai bun decît s-o întrebe pe Lisaveta Man, secretara de aci: „Cum stați cu evidența"? în loc să se intereseze de viața utemiștilor și tinerilor la îmbunătățirea căreia avem datoria să contribuim prin toate mijloacele. De ce oare nu a ajutat-o pe tovarășa Man să găsească calea cea mai bună pentru a-i atrage în G.A.C. și pe alți tineri din afara gospodăriei. I-a lăsat pe asemenea activiști ca Man Lisaveta și alții să se frămînte singuri. Nu a ținut seama că aceștia sînt doar oameni și încă ce oameni, cadre!... Dacă ar fi existat mai multă grijă față de om, atunci, fără îndoială că Mihai Gheorghe ar fi împărtășit secretarei organizației de bază de la „Partizanul păcii" experiența altor organizații, ca de pildă aceea din satul Bozed, raionul Mureș, unde întreaga organizație în frunte cu comitetul U.T.M. a fost atrasă în întovărășire de către utemiștii din întovărășirea respectivă. Și totodată ar fi preluat experiența utemiștilor de la „Partizanul păcii" — pentru că și aci există experiență bogată, în alte domenii — și ar fi transmis-o altor organizații.

De ce?... Intrebări de felul acesta s-au pus multe.

— De ce despre mersul învățămîntului politic se interesează biroul regional doar la sfîrșit de an? a întrebat tovarășul Nogy Vilmoș activist la comitetul raional Gheorghieni. Cînd trebuia să închidem anul de învățămînt — a spus el — ne-am trezit cu vreo 6-7 delegați regionali deodată. De ce n-au venit ei în timpul anului?... De ce nu ne-au ajutat concret atunci? La închidere, e în primul rînd prea tîrziu și-apoi mai mult ne poate încurca o asemenea avalanșă de „ajutoare".

Răspunsul la aceste întrebări și alte „de ce"-uri l-a dat simplu și sincer Gheorghe Cantor, secretar al comitetului regional, despre care de altfel în timpul discuțiilor s-au spus și multe vorbe de laudă.

— Am fost furați cîte odată — a recunoscut el — de problemele generale ale muncii și ne-am rupt uneori de organizațiile de bază. Ca să spunem lucrurilor pe șleau, asta înseamnă birocratism. Veneam printre utemiști, dar stăteam puțin în mijlocul lor. De aceea nici nu i-am putut ajuta ca lumea...

Referiri critice, aspre, am putea spune chiar foarte aspre au fost făcute și asupra felului cum a muncit cu oamenii Gheorghe Ambruș, prim-secretar al comitetului regional U.T.M.

Trebuie spus însă că nimeni nu i-a negat hotărîrea și perseverența în muncă, dragostea pentru a realiza sarcinile. El este oricînd gata să „tragă zi și noapte fără întrerupere" au spus toți acei care au discutat despre el în conferință. Dar...

— ...E dur, cu activiștii în deosebi. Nu primește critica și asta e cum nu se poate mai rău i-a spus Doly Alexandru de la I.M.F.

— ...Și nu are suficientă grijă față de cadre — a adăugat tovarășul Marian din Toplița. Tovarășul Ambruș e gata oricînd să-ți vorbească foarte frumos despre metodele comsomoliste de lucru, despre grija pe care o are activistul comsomolist față de tînăr, față de om. Dar cînd e vorba la adică...

După conferința raională U.T.M. de la Toplița a fost organizată o reuniune tovărășească. Activiștii raionului trebuiau să stea în mijlocul delegaților. Tovarășul Ambruș însă i-a convocat pe activiști la o ședință care a durat nu știu cîte ore...

Toți vorbitorii i-au cerut să fie mai simplu, să se apropie mai mult de tineri, cu mai multă căldură, cu mai multă dragoste și înțelegere...

— Imi ești prieten tovarășe Ambruș — i-a spus Gheorghe Cantor. Și de aceea voi fi cu tine poate mai aspru decît au fost alții... Te crezi uneori mai deștept decît noi toți... Și asta nu e bine. Prea adesea cauți să despici firul în patru, nici asta nu e bine... Nu întotdeauna simte omul în tine un tovarăș. Asta-i și mai rău... Iar în ceea ce privește cauza tuturor acestor rele ți-o spun deschis: te-ai înfumurat... Dar noi știm că posezi suficiente forțe ca să-ți schimbi atitudinea...

Cuvintele tovarășilor cădeau asupra lui Ambruș cu greutatea barosului. La început parcă nu-i venea a crede că se vorbește despre el dar, pe măsură ce i se limpezeau gîndurile, Ambruș se apropie de o întrebare firească: de ce nu mi s-au spus toate acestea pînă acum?

Da, acei care nu au arătat pînă acum lipsurile deschis, indiferent de persoane au greșit profund, însă... mai bine mai tîrziu decît niciodată.

Ambruș ceru cuvîntul. Și el s-a adresat mai întîi conștiinței sale. Și cu cîteva cuvinte simple, pornite din inimă, a dat de-o parte tot vălul care îl despărțea de tovarăși:

— ...Cele ce s-au spus despre mine sînt foarte adevărate și vă mărturisesc sincer, ca de la tovarăș la tovarăș, că m-au zguduit adînc. Din lucrările conferinței am învățat multe cu toții. Fiecare dintre noi, de la simplu membru al U.T.M. pînă la activistul cu muncă de răspundere în comitetul regional, pleacă cu experiența de muncă îmbogățită, cu o serie de fapte concrete despre cum trebuie și cum nu trebuie să muncească cu tineretul...

Pentru Ambruș a devenit limpede un lucru, pe care deși îl cunoștea dinainte și era întru totul de acord cu el, n-a reușit să-l facă simțit în munca sa și anume, că pentru un activist utemist nu e de ajuns „să tragă zi și noapte" cum s-a arătat în conferință. Oricît de ocupat ar fi, oricît de mari și însemnate ar fi sarcinile pe care le are de rezolvat, el nu trebuie să uite nici o clipă că tot ce face el, tot ce fac cei din jurul lui e subordonat scopului principal al luptei partidului nostru drag — omul.

— Dar eu, — a continuat Ambruș — cum s-ar spune, din cauza copacilor n-am văzut pădurea... Avem cea mai frumoasă muncă. Lucrăm cu tineretul. Și eu am greșit prin atitudinea mea față de cine? Față de acei care muncesc direct cu tinerii... Acum pentru mine e limpede ce am de făcut: să mă apropii simplu, sincer, tovărășește de oameni, să-i cunosc mai bine, să-i înțeleg mai bine...

Discuțiile aprinse care s-au purtat, spiritul lor critic și autocritic deosebit de ascuțit, au dovedit nu numai entuziasmul și avîntul tinerilor ci și maturitatea lor politică.

Cu toate că criticile aduse stilului de muncă din ultimul timp al comitetului regional U. T. M. au fost multe și aspre, atmosfera în care s-au desfășurat lucrările conferinței a fost plină de încredere și optimism sănătos.

Dovada cea mai elocventă a acestui fapt s-a vădit la sfîrșitul conferinței cînd delegații, ținînd seama de realizările obținute pînă în prezent de vechii membri ai biroului și de poziția justă pe care au avut-o în conferință față de critică, le-au acordat din nou încrederea și i-au reales.

I-au reales convinși fiind că în viitoarea lor activitate membrii organului regional U.T.M. vor înțelege odată mai mult că **nimic nu-i mai presus decît omul.**

MILU BURAN
MIRCEA MUNTEANU

Convorbirea lui N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov cu S. Radhakrishnan

MOSCOVA 16 (Agerpres). — TASS transmite: La 16 iunie N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și N. S. Hrușciov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. au avut la Kremlin o convorbire cu S. Radhakrishnan, vicepreședinte al Republicii India.

La convorbire au fost de față K.P.S. Menon, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii India în U.R.S.S.; S. R. Rașidov, vicepreședinte al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. și președinte al Prezidiului Sovietului Suprem al R.S.S. Uzbece; A. F. Gorkin, secretar adjunct al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. și A. A. Gromîko, prim locțiitor al ministrului Afacerilor externe al U.R.S.S.

Convorbirea s-a desfășurat într-o atmosferă prietenească și cordială.

Vizita vicepreședintelui Indiei în U.R.S.S. – contribuție la dezvoltarea continuă a prieteniei frățești sovieto-indiene

MOSCOVA 16 (Agerpres). — TASS transmite: Președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., K. E. Voroșilov, a oferit în seara zilei de 15 iunie în marele palat al Kremlinului o recepție în cinstea d-lui Sarvapalli Radhakrishnan, vicepreședintele Indiei.

Din partea Uniunii Sovietice la recepție au participat: N. A. Bulganin, N. S. Hrușciov, L. M. Kaganovici, G. M. Malenkov, V. M. Molotov, M. G. Pervuhin, M. Z. Saburov, G. K. Jukov, L. I. Brejnev, E. A. Furțeva, N. M. Șvernic, A. P. Volkov — președintele Sovietului Uniunii al Sovietului Suprem al U.R.S.S. și alte persoane oficiale.

La recepție au participat de asemenea K. P. Ș. Menon, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii India în U.R.S.S., funcționari ai ambasadei Indiei și șefi și funcționari ai altor reprezentanțe diplomatice acreditați în U.R.S.S.

La recepție, care s-a desfășurat într-o atmosferă de cordialitate și prietenie, K. E. Voroșilov, a rostit o cuvîntare în care a spus printre altele:

Scumpe domnule vicepreședinte!

Dragi prieteni!

Am fericirea de a saluta aci pe domnul Sarvapalli Radhakrishnan, eminent om de stat al Indiei prietene, bine cunoscut om de știință.

Luptînd neobosit pentru o pace trainică și prietenie între toate popoarele, Uniunea Sovietică dă o înaltă apreciere eforturilor Republicii India îndreptate spre întărirea păcii, lichidarea blocurilor militare agresive, dezvoltarea colaborării pașnice a tuturor popoarelor.

La întărirea prieteniei dintre India și Uniunea Sovietică, o mare contribuție a fost adusă de dv. personal, d-le Radhakrishnan, care în trecut ați reprezentat cu atîta succes Republica India în U.R.S.S. în calitate de ambasador la Moscova.

Sînt profund convins că sosirea dv. în Uniunea Sovietică în calitate de vicepreședinte al Indiei va contribui la dezvoltarea continuă a prieteniei frățești dintre țările noastre.

In persoana dv. noi salutăm din toată inima întregul popor indian care merge pe calea libertății, independenței, păcii și prieteniei cu toate țările.

Inchin acest pahar în sănătatea scumpului nostru oaspete, vicepreședintele Republicii India, d-l Radhakrishnan.

Inchin paharul în sănătatea stimatului președinte al Republicii India, d-l Prasad, în sănătatea primului ministru al Indiei, d-l Nehru, pentru fericirea și înflorirea marii Indii și a poporului ei.

Trăiască prietenia de nezdruncinat dintre popoarele Indiei și Uniunii Sovietice.

Hindi, ruși — bhai, bhai!

In cuvîntarea de răspuns, vicepreședintele Indiei, S. Radhakrishnan a spus:

Este o mare bucurie pentru mine de a vizita din nou Moscova și de a reînnoi prietenia cu poporul sovietic și cu conducătorii guvernului U.R.S.S.

Noi și dv. mergem pe drumuri diferite spre același țel: bunăstarea omenirii — bunăstarea în sensul cel mai larg al cuvîntului — materială, culturală și spirituală.

Experiența dv. și a noastră, a continuat dl. Radhakrishnan, arată că noi nu trebuie să luptăm împotriva colonialismului sub orice manifestare.

Imi exprim speranța și dorința — a declarat în încheiere Radhakrishnan — ca noi toți să lucrăm pentru realizarea progresului nu numai în țările noastre, ci și în întreaga lume. Cu acest pahar, ridic paharul pentru progres, prosperitate și prietenie între popoarele noastre, pentru pace în întreaga lume.

*

MOSCOVA 16 (Agerpres). — TASS transmite: La 15 iunie, dr. Sarvapalli Radhakrishnan, vicepreședintele Republicii India, a făcut o vizită lui K. E. Voroșilov, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. Intre K. E. Voroșilov și dl. Radhakrishnan a avut loc o convorbire cordială și prietenească.

Sosirea la Moscova a vicepreședintelui Republicii India, S. Radhakrishnan. In fotografie: întîlnirea de pe aeroportul central.

În 24 de ore

BUDAPESTA. — Conferința internațională a femeilor muncitoare își continuă lucrările. In ședințele din dimineața zilei de 15 iunie delegatele au discutat rapoartele prezentate de Germaine Guille (Franța) și Tune Deushy (Japonia) cu privire la primele două puncte de pe ordinea de zi. Au rostit cuvîntări Maria Radova (Cehoslovacia), Jargelina Martines (Uruguay), Liuba Chișinevschi (Romînia), și altele.

SOFIA. — Prezidiul Adunării Populare a Republicii Populare Bulgaria, a emis un decret cu privire la convocarea la 30 iunie a.c. a celei de a șasea sesiuni extraordinare a Adunării Populare.

BERNA. — Procesul intentat autorilor agresiunii împotriva legației R.P.R. din Berna, continuă. La 16 iunie, procurorul federal, Rene Dubois, și-a dezvoltat rechizitoriul.

WASHINGTON. — După cum transmite agenția France Presse, Christian Pineau, ministrul Afacerilor Externe al Franței, a sosit la 16 iunie la Washington. Pineau va rămîne la Washington trei zile, în cursul cărora va avea întrevederi cu secretarul de stat John Foster Dulles.

Președintele Tito la stațiunea climaterică Soci

SOCI 16 (Agerpres). — TASS transmite: Iosip Broz-Tito, președintele Republicii Populare Federative Iugoslavia, cu soția, A. I. Mikoian, prim vice președinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., Edward Kardelj, vicepreședinte al Vecei Federative Executive, și celelalte personalități oficiale sovietice și iugoslave continuă să se odihnească în stațiunea climaterică Soci.

In seara zilei de 15 iunie, Iosip Broz-Tito cu soția și A. I. Mikoian au vizitat casa de odihnă „Novîe Soci" aparținînd lucrătorilor din industria alimentară, casa de odihnă „Dzerjinski", casa de odihnă a minerilor „Ordjonikidze", clădirea băilor nr. 4 din Mațesta.

La casa de odihnă „Novîe Soci", ei au vizitat sala de mese, clădirea cu camerele de locuit unde au stat de vorbă cu cei veniți la odihnă.

La casa de odihnă „Dzerjinski", la rugămintea salariaților și a celor veniți la odihnă, Iosip Broz-Tito, Iovanka Broz și A. I. Mikoian s-au fotografiat cu cei veniți la odihnă. S-au găsit mulți fotografi amatori care i-au fotografiat pe oaspeți. Iosip Broz-Tito a spus:

Localitatea Soci mi-a plăcut foarte mult, am fost aici în 1935. De atunci s-au petrecut multe schimbări în bine.

La Mațesta, D. T. Șumiakin, medic șef adjunct, a arătat lui I. B. Tito și A. I. Mikoian băile, inhalatoriile, sala de conferințe, le-a vorbit despre metodele de terapeutică. Anul trecut, peste 100.000 de oameni și-au făcut tratamentul aici.

In piața din fața băilor oaspeții au fost înconjurați de cei veniți la odihnă și de localnici. Copiii le-au oferit buchete de flori.

La 16 iunie casele de odihnă din Soci au fost vizitate de Edward Kardelj, vicepreședinte al Vecei Federative Executive, care a fost însoțit de S. G. Pietnev, prim secretar al comitetului orășenesc de partid.

La casa de odihnă „Novîe Soci", E. Kardelj a stat de vorbă cu cei veniți la odihnă.

Cei veniți la odihnă și salariații sanatoriului l-au rugat pe Edward Kardelj să transmită popoarelor Iugoslaviei un salut cordial, frățesc.

— Il voi transmite neapărat — a spus zîmbind Kardelj. Noi trebuie să fim prieteni buni!

Interviul acordat de ministrul Franței la București, Pierre Francfort, Radiodifuziunii romîne

Posturile noastre de radio au difuzat sîmbătă la ora 19,30 următorul interviu:

INTREBARE: Care sînt, după părerea dumneavoastră, perspectivele de dezvoltare a legăturilor tradiționale de prietenie dintre Romînia și Franța, ținînd seama de creșterea în ultimul timp a schimburilor culturale dintre cele două țări ale noastre?

RASPUNS: Recenta reînnoire a relațiilor culturale franco-romîne redă viață legăturilor noastre tradiționale de prietenie. Existența lor este într-adevăr veche și chiar străveche. N-am citit oare cînd aveam 15 ani că cel mai mare poet al nostru, Ronsard, era de origină romînă? Poate că era numai o butadă a unuia din marii dumneavoastră poeți, Vasile Alecsandri pentru plăcerea prietenilor săi din Felibrizé provençal. Cîte versuri frumoase mai apropiate de noi ne-au rămas de la marea și romantica Ana Brâncoveanu.

Și cîte nu datorează Voltaire și Stendhal compatrioților dumneavoastră Bengescu și Golfineanu, care scriau în franceză sub numele de Jean de Mitty și Bengesco. Cîte nu s-ar putea spune despre Ilarie Voronca, mort prea de timpuriu, de Tristan Tzara, creatorul dadaismului, de Eugen Ionesco, care a contribuit la înnoirea teatrului nostru.

Marii dumneavoastră muzicieni Enescu, Dinu Lipatti, au lăsat o vie amintire în rîndurile nenumăraților prieteni din Franța, și Mihalovici, mai afirmă și astăzi geniul dumneavoastră muzical. Toți acești artiști au trăit sau trăiesc în Franța, dar fiecare dintre noi știe că sînt înainte de toate romîni; ei au adus la noi prestigiul intelectual și artistic al țării lor. Și în sfîrșit, cîți savanți, medici, oameni aparținînd tuturor disciplinelor nu și-au făcut studiile în Franța și cîți francezi nu veneau în mod regulat în Romînia. Nu cred să fi existat înainte de război vreun alt popor decît al dumneavoastră, în rîndurile căruia cultura franceză să fi avut un asemenea ecou. In această privință aș dori să risipesc un echivoc care n-ar mai trebui să apese asupra relațiilor noastre culturale. Oricare ar fi bogăția unei culturi, străinătatea nu se interesează întotdeauna de cele mai bune elemente ale ei. Inainte de război, exista în Romînia o oarecare atracție pentru aspecte ale vieții franceze care nu o meritau de loc: de exemplu, ceea ce numim la Paris Teatrul de bulevard, a constituit prea adesea un articol de import care făcea apel la facilitate. Cu toate acestea, acei dintre dumneavoastră, și aceștia erau cei mai numeroși, care căutau în străinătate o îmbogățire a cunoștințelor lor, nu se înșelau și știau la ce sursă trebuie să meargă pentru a-și satisface setea de cunoștințe și artă. Acestor surse trebuie să ne adresăm acum și unii și ceilalți, pentru a da adevăratul lor sens schimburilor noastre.

INTREBARE: Care ar fi, după părerea dumneavoastră, posibilitățile de lărgire și de stabilire a unor noi contacte directe între instituțiile culturale, tehnice și științifice cu caracter similar în vederea stabilirii între ele de schimburi permanente și organizate?

RASPUNS: Evident că noi trebuie să organizăm schimburi permanente în domeniile pe care le-ați menționat pe baza celor mai autentice expresii ale culturii țărilor noastre.

Recenta și larga participare a matematicienilor francezi la Congresul național al matematicienilor romîni, este un exemplu în ce privește calea pe care trebuie s-o urmăm. Compatrioții mei au fost mișcați de primirea călduroasă pe care le-ați făcut-o, de faptul că au regăsit savanți romîni dintre care unii au fost elevii sau colegii lor.

Anul trecut în septembrie un medic a reluat pentru prima dată contactul cu medicii dumneavoastră. Primirea care i s-a făcut a fost de asemenea călduroasă. De atunci au mai venit și alți medici și acum constat cu plăcere că în fiecare săptămînă crește numărul vizelor cerute de către profesori și medici romîni care pleacă în Franța sau trec prin Franța. Aceste vizite au fost timp de prea mulți ani întrerupte. Rezultatul a fost pentru toți o întîrziere în cunoașterea științifică. Dumneavoastră aveți de asemenea, în Romînia, domenii tehnice în care experiența dumneavoastră este avansată, domenii dezvoltate pe baza resurselor dumneavoastră naturale ca petrolul, celuloza și altele. In Franța, noi sîntem în aceeași situație în ceea ce privește hidraulica, transportul feroviar și televiziunea etc. Este bine că am început deja și că continuăm să facem reciproc apel la tehnicienii noștri, și mă consider fericit în in această privință de realizările obținute de domnul Marcel Popescu, cu prilejul călătoriei sale la Paris.

Dar nu trebuie să ne limităm numai la prezent, trebuie să ne gîndim la viitorul tinerelor generații. Trebuie procedat la schimbul de studenți care vor profita reciproc de experiențele naționale.

Un vast cîmp se deschide în fața relațiilor noastre științifice și culturale. Doresc ca în curînd să se poată găsi în librăriile romînești un raion de cărți franceze din care cercetătorii și studenții dumneavoastră să poată lua cunoștință într-o sală de lectură, de noutățile și revistele franceze. In ceea ce vă privește, doresc ca comunicările dumneavoastră științifice să fie difuzate și traduse în Franța așa cum s-a întîmplat de pe acum cu cîteva comunicări ale Academiei dumneavoastră, doresc ca cercetătorii și studenții francezi să poată găsi la serviciile dumneavoastră culturale din Paris și în librăriile noastre, toate înlesnirile pentru a se pune la curent cu cercetările dumneavoastră, și ca operele dumneavoastră literare marcante să fie de asemenea traduse.

Doresc, în sfîrșit, ca nu numai autorii clasici ai literaturii noastre, dar și cei mai valoroși dintre tinerii noștri scriitori să fie cunoscuți. Literatura franceză contemporană nu s-a bucurat întotdeauna la dumneavoastră de o presă bună. Nu a fost întotdeauna înțeles termenul de existențialism sub care este condamnată.

Existențialismul a fost reacția unor tineri după război care în dezorientarea lor în fața prăbușirii unor false valori sau în fața întunecării valorilor permanente, n-au mai vrut să vadă decît absurditatea condiției umane, revelată de ororile războiului. Dar chiar în clipa cînd anumiți oameni de litere se lăsau pradă disperării și absurdității, alții, căutau motive de speranță și totodată ieșirea din această absurditate și cu o luciditate uneori crudă regăseau ca Albert Camus, de pildă, calea revenirii spre o concepție reînviată a demnității condiției umane.

Schimburile teatrale vor putea contribui la reprezentarea autorilor clasici din cele două țări și să facă cunoscute tendințele tinerilor noștri autori dramatici, așa cum o face în acest an Teatrul Național „I. L. Caragiale" care tocmai a plecat spre Paris și Teatrul de L'Atelier în prezent la București.

Ați putut asculta în două rînduri la București o pianistă franceză. Sper că vor veni și alți artiști instrumentiști, dirijori, cvartete și alții. Aveți în Romînia, și aceasta constituie o mare tradiție, tineri pianiști și violoniști care au stofă pentru a deveni foarte mari artiști și care ar putea să-și dezvolte talentul, cunoștințele și sensibilitatea muzicală modernă mergînd în Franța sau în alte țări, făcînd cunoscută muzica romînească, ascultînd ei înșiși muzica modernă, comparînd tehnica celorlalți artiști și a marilor dirijori. Posibilitățile de schimburi sînt infinite și n-am dorit să menționez aici decît cîteva.

INTREBARE: Ce părere aveți despre contribuția pe care o poate aduce cauzei păcii și prieteniei între popoare, lărgirea și consolidarea relațiilor dintre Franța și Romînia?

RASPUNS: Orice lărgire a relațiilor culturale franco-romîne poate și trebuie să contribuie la cauza generală a păcii și prieteniei între popoare, deoarece va permite ca țările noastre să cunoască și să admită deosebirile dintre ele și să le respecte. Fiecare cultură națională are nevoie de contacte cu străinătatea pentru a-și dezvolta bogățiile poporului și ale tezaurului său. Ce ar fi fost primul dintre filozofii francezi, Montaigne, fără cunoașterea profundă a antichității și a Italiei timpului său? Ce ar fi fost marii dramaturgi francezi și englezi din secolul XVII, fără această osmoză a artei dramatice dintre o țară și cealaltă? Cîte nu datorează romantismului german romanticii francezi și cîte nu datorează în prima jumătate a secolului al XIX-lea acestora din urmă scriitorii ruși care spre sfîrșitul aceluiași secol au contribuit atîta la îmbogățirea literaturii franceze.

Frontierele nu trebuie să fie obstacole în calea ideilor; de altfel, ele nici nu pot fi. Nu există o țară ale cărei idei să nu se poată îmbogăți cu cele ale altor țări, fie că aceste idei sînt primite fără rezistență, sau chiar dacă ele provoacă dimpotrivă reacții violente, reacții care prin ele însele dau de gîndit și deschid o cale înceată dar sigură în același timp, pentru comunicarea spirituală. Intre Franța și Romînia se pot deschide perspective fructuoase înțelegerii concepțiilor noastre deosebite pe baza unei culturi comune, a unei cunoașteri și stime reciproce și a prieteniei tradiționale. Sper că noi vom putea munci acum în această direcție și puteți fi siguri că spre aceasta îmi voi îndrepta toate eforturile.

Sosirea lui D. T. Șepilov la Cairo

CAIRO 16 (Agerpres). — TASS transmite: La invitația guvernului egiptean, la 16 iunie, a sosit la Cairo D. T. Șepilov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., pentru a participa la festivitățile cu prilejul sărbătorii naționale a țării. Impreună cu D. T. Șepilov, au sosit la Cairo G. T. Zaițev, șeful secției pentru țările Orientului Apropiat și Mijlociu din Ministerul Afacerilor Externe, I. P. Plișevski și F. I. Vidiasov, funcționari superiori ai Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S.

Pe aeroportul din Cairo, D. T. Șepilov și persoanele care îl însoțesc au fost întîmpinate de Mahmud Favzi, ministrul Afacerilor Externe al Egiptului, care l-a salutat pe D. T. Șepilov în numele primului ministru al Egiptului, Gamal Abdel Nasser, precum și de alte personalități oficiale egiptene.

D. T. Șepilov a făcut următoarea declarație:

Sînt bucuros că am posibilitatea de a vizita țara dv. In primul rînd, transmit din partea guvernului sovietic și a popoarelor Uniunii Sovietice cele mai cordiale felicitări și urări prietenești de bine și prosperitate harnicului și curajosului popor al Egiptului, purtător și reprezentant al măreței culturi arabe, urări de cele mai bune succese guvernului Egiptului, remarcabililor săi conducători. Aș vrea să exprim de asemenea calde urări de fericire locuitorilor vechii capitale a Egiptului — Cairo.

Invitația prietenească de a vizita Egiptul cu prilejul zilei independenței și a Republicii mi-a fost transmisă de către guvernul Egiptului încă în februarie. Firește, că am primit această invitație cu profundă recunoștință și emoție deoarece, după cum spune un proverb egiptean, cel care a băut odată din apa Nilului nu poate să nu dorească să viziteze din nou această țară binecuvîntată.

Mi-a revenit înalta cinste de a reprezenta aici Uniunea Sovietică — țara socialismului, țara care respinge radical orice politică de expansiune colonială, țara în a cărei structură economică nu există monopoluri petrolifere și alte monopoluri imperialiste ce storc vlaga statelor slab dezvoltate, țara care își bazează relațiile cu statele mari și mici pe principiile deplinei egalități în drepturi, respectării reciproce a suveranității și neamestecului în treburile interne. Pentru popoarele Uniunii Sovietice, popoarele țărilor arabe sînt frați dragi.

Guvernul sovietic este profund convins că întărirea și dezvoltarea continuă a relațiilor de prietenie dintre U.R.S.S. și Egipt corespunde intereselor țărilor noastre, intereselor păcii și securității popoarelor, iar întărirea păcii internaționale, securitatea popoarelor și colaborarea activă dintre toate țările au fost și rămîn piatra unghiulară a politicii externe a statului sovietic.

Oamenii sovietici sînt sincer entuziasmați de marile succese obținute de poporul egiptean prieten și de guvernul său pe calea întăririi independenței și suveranității statului egiptean. Aceste succese demonstrează odată în plus inevitabilitatea triumfului cauzei păcii și progresului omenirii.

Sîntem cu toții emoționați de calda dv. primire și sînt foarte bucuros să mă întîlnesc încă odată cu dv. dragi prieteni!

Note de călătorie (II)

Egiptul sărbătorește la 18 iunie desăvîrșirea evacuării canalului de Suez de către trupele engleze. Această dată marchează pe lîngă încetarea ocupației britanice asupra Egiptului, potrivit clauzelor tratatului anglo-egiptean încheiat în octombrie 1954 și proclamarea Republicii Egipt.

Poporul egiptean s-a pregătit cu entuziasm pentru sărbătorirea acestui mare eveniment din viața sa. In cadrul serbărilor populare, care vor dura cinci zile, sînt prevăzute o paradă militară la Cairo, o întrunire populară în cadrul căreia primul ministru Nasser se va adresa poporului, o paradă a florilor, o regată la lumina lunii pe Nil, jocuri artistice și altele. Cu același prilej în Capitala țării se va organiza o procesiune înfățișînd lupta de eliberare a poporului egiptean împotriva dominației britanice, începînd din 1882 pînă la momentul evacuării.

Cu prilejul Zilei independenței și a republicii, publicăm mai jos partea a II-a a notelor de călătorie din Egipt (prima parte a fost publicată în ziarul nostru nr. 2196 din 25 mai 1956).

Dacă se căuta o dată pentru fixarea începutului unei cotituri radicale în situația lumii arabe, trebuie să ne referim la acel aprilie 1955 care a văzut întrunindu-se la Bandung 29 țări din Asia și Africa, care își cuceriseră independența sau erau pe punctul de a scutura jugul colonialismului. Celor opt țări ale lumii arabe reprezentate la Bandung, astăzi li s-a alăturat Sudanul, care în ianuarie a.c. și-a proclamat independența și a cerut să facă parte din Liga Arabă. A început atunci să apară tot mai des în presă și în limbajul oficial termenul „politica economică de la Bandung". Despre ce este în fond vorba?

ELEMENTUL NOU AL SITUAȚIEI ECONOMICE

Aci trebuie deschisă o paranteză: astăzi încă, despre mizeria în care trăiesc popoarele arabe, despre condițiile felahilor egipteni, exploatați timp de decenii de marii proprietari de pămînt, s-ar putea scrie articole peste articole. Sînt lucruri pe care lumea le cunoaște foarte bine, constituind moștenirea lăsată de colonialism. Elementul nou al situației economice în aceste țări este totuși de altă natură. Am sub ochi colecția pe o lună a principalelor ziare egiptene. Iată o serie de titluri: „Cehoslovacia pe primul loc al achizitorilor de bumbac, India pe al doilea", „Germania răsăriteană furnizează utilajul pentru fabrica de chimicale", „Ingineri din R.D.G. la Alexandria pentru lucrări de lărgire a portului", „Polonia exportă în Egipt mașini și produse industriale", „Acorduri pe termen lung cu Ungaria și Romînia", „Bumbac în valoare de 1 milion de lire exportat în R.D.G. în februarie", „China populară va achiziționa bumbac în valoare de 14 milioane lire", „Uniunea Sovietică dispusă să absoarbă producția de portocale egiptene" și așa mai departe.

La Midan Soliman Pașa sau în Kasr el Nil, de-a lungul principalelor bulevarde din Cairo, în magazine găsești produse ungurești, cehoslovace, poloneze, germane, romînești, sovietice, de la ascuțitoarea de lame la aparatul fotografic, de la automobilul Skoda la motorul Diesel. In cîteva săptămîni, oficiul comercial al Chinei populare la Cairo a încheiat tranzacții care depășesc de pe acum volumul schimburilor prevăzute prin acordul comercial pe trei ani încheiat între cele două țări. Cît privește Uniunea Sovietică, acordul încheiat la 10 februarie cu privire la asistența tehnică și științifică sovietică în construirea unui laborator de fizică nucleară la Cairo și colaborarea în domeniul cercetărilor de rezerve de uraniu precum și folosirea în scopuri pașnice a energiei atomice, a avut un ecou puternic. Aci „politica economică" a Bandungului este traducerea în termeni comerciali a politicii naționale a lui Nasser. Ea nu se limitează însă numai la cîmpul relațiilor dintre Egipt și țările lumii socialiste. Ea influențează profund asupra raporturilor dintre Egipt și celelalte țări capitaliste. Capitalul străin — american, francez, englez — apără cu îndîrjire în Egipt, ca în tot Orientul Mijlociu, propriile sale poziții.

Eram la Cairo cînd Eugen Black, președintele Băncii Internaționale a sosit aici, pentru a negocia finanțarea digului de la Assuan. A părut atunci multora că Egiptul se găsește la o răscruce. Pînă la urmă, după tratative grele și îndelungate, E. Black a trebuit să conceadă o finanțare de 200 milioane dolari, renunțînd la condiții — control general asupra politicii economice egiptene, „sistematizarea" relațiilor dintre Egipt și Israel potrivit liniilor planului lui Dulles — puse de bancă. A fost o confirmare simptomatică că numai oferta sovietică de finanțări pe termen lung făcută țărilor lumii arabe, a provocat o schimbare radicală a condițiilor în care acestea se aflau pînă astăzi cînd era vorba de legăturile cu lumea capitalistă.

Astăzi, industrializarea, politica economică și comercială „dirijată", controlul asupra capitalurilor străine, reconversiunea investițiilor de la agricultură la industrie, naționalizarea anumitor servicii, altele decît resursele de energie, sînt cuvinte care se întîlnesc des la Cairo Cuvinte și fapte. Una din consecințele exproprierii pămînturilor marilor proprietari ai burgheziei cosmopolite, în Egipt, a fost, în afară de construirea unei importante concentrări de suprafețe cultivate în mîinile comitetului național pentru reforma agrară, provocarea unui însemnat transfer de capitaluri din agricultură în industrie. Sînt de pe acum limpezi simptomele unui fenomen de concentrare industrială; industria cu participarea statului și industria mijlocie își măresc greutatea specifică, mica industrie a meseriașilor tinde să se reducă, raportul între capitalul național și capitalul străin să se modifice în favoarea primului. La Ministerul industriei mi s-a spus că după lovitura militară de stat au fost înființate 77 noi societăți pe acțiuni cu un capital investit de 23 milioane lire sterline. In ianuarie a început producția primei industrii de anvelope cu participarea statului; aprovizionarea cu cauciuc a fost asigurată prin încheierea unui acord pe termen lung cu Indonezia.

NILUL... ȘI MÎNA OMULUI

Pe harta geografică Egiptul apare aproape ca un pătrat cu o suprafață de 994.300km². de mai multe ori mai mare decît aceea a Romîniei. In realitate însă teritoriul nu e acela al frontierelor politice, ci acela al strîmtei văi a Nilului, unde populația se îngrămădește în aglomerații oscilînd între 400-700 locuitori pe km.p. Și aceasta ajunge pentru a înțelege de ce se spune că Egiptul este înainte de toate Nilul. Fluviul este inima acestei țări: dacă ar înceta să bată, în cîteva săptămîni din Cairo și din Alexandria, din piramide și din faraonicul Luxor, din cartierele arabe și din zgîrie-norii europeni, nu ar mai rămîne decît un deșert pîrjolit. Dar culturile luxuriante, — florile moi ale bumbacului, orezăriile, cerealele — din această vale care ia forma unui palmier, nu sînt opera unui fluviu, ci a omului. Marile baraje de la Assuan și Nag Hamadi, de la Esna și Zifta, de la Assyut și din deltă sînt acelea care au permis irigarea regulată a văii, chiar și în plină vară, cînd apele fluviului sînt în scădere.

Și azi, agricultura și industria par să-și lege viitorul de zidurile care încep să se înalțe pe munții stîncoși unde trece tropicul Cancerului și unde Nilul își începe cursul pe teritoriul egiptean: Marele dig, digul de la Asuan pe care Tito, în cursul vizitei sale în Egipt l-a numit „gloria Egiptului modern", după cum piramidele sînt gloria Egiptului faraonilor, de 17 ori mai înalt decît piramidele din Gizeh, avînd o lungime de 5 km., o lărgime de 1.300 m. cu un rezervor cu o capacitate de 130 miliarde kw. de energie electrică, „marele dig" va produce peste 10 ani 10 miliarde de kw. de energie și va permite irigarea a 2 milioane de acri de pămînt, mărind cu 30% suprafața cultivată a țării.

ȚARA FARAONILOR SE TRANSFORMA

Va trece deci peste aceste ziduri drumul industrializării Egiptului? In răspunsul la această întrebare se găsește explicația cauzelor profunde ale transformărilor radicale survenite în ultimii ani în această parte a lumii. Țara faraonilor se transformă într-o națiune modernă și astăzi la putere se află forțele protagoniste ale acestui proces. Și de pe acum se pot întrevedea cum se profilează liniile viitorului: dezvoltarea capitalismului național aduce cu sine nașterea de noi nuclee muncitorești, crearea unor industrii de bază cu capital de stat și confiscarea de vaste suprafețe de pămînt de la latifundiari și administrarea lor de către stat, împreună cu apariția primelor tractoare la sate, aduc cu sine germenele unei transformări a vechilor relații de producție. Dispar vechi contradicții, altele se agravează, se profilează altele viitoare. Turbinele din Assuan nu vor pune la dispoziția industriei numai resurse de energie, sau la dispoziția agriculturii noi canale de irigație. Ele vor pune în mișcare și noi mase umane, vor pune în circulație idei noi, vor crea necesități noi, vor face să devină exploziv eternul contrast dintre ce este vechi și ce este nou.

PAOLO PESCETTI

Vizitele delegației parlamentare a R. P. Bulgaria

Membrii delegației Adunării Populare a R. P. Bulgaria în frunte cu acad. Sava Ganovski, însoțiți de tov. Gh. Vidrașcu, membru în Prezidiul Marii Adunări Naționale a R.P.R., A. Carsian director la Prezidiul Marii Adunări Naționale, precum și de A. Hubenov prim secretar al Ambasadei R. P. Bulgaria la București au sosit sîmbătă dimineață în orașul Victoria. Oaspeții au vizitat orașul, policlinica și case ale unor locuitori cu care s-au întreținut prietenește. Parlamentarii bulgari au sosit apoi la Orașul Stalin unde după o scurtă vizită la sfatul popular orășenesc au urcat pe una din colinele din împrejurimi care oferă o splendidă panoramă a orașului. Cea de a doua parte a zilei au petrecut-o la cota 1400 în apropiere de Sinaia, unde au rămas și în cursul nopții.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 7.50.10. Secția scrisori, Tel. 7.56.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS — 3152 — 52